

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Kubů a přísedících Mgr. Anny Čermákové a JUDr. Petra Hasíka v hlavním líčení konaném dne 2. 10. 2020 v Táboře

takto:

Obžalovaný

[jméno] [příjmení], narozen 6. 10. 1972 v [obec], zaměstnán jako dělník na katru MPZ Dřevo s.r.o. [obec], okres [okres], trvale bytem [adresa], okres [okres], naposledy bytem [adresa], [ulice a číslo], okres [okres], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici MS ČR České Budějovice,

uznává se vinným, že

ačkoli byl rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 5. 2000, sp. zn. 17 T 11/2000, který nabyl právní moci dne 20. 7. 2000, odsouzen pro trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 trestního zákona ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona, účinného do 31. 12. 2009, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dobu 10 roků, který vykonal dne 27. 12. 2009,

dne 13. 12. 2019 v době od 01.30 hodin do 03.30 hodin v Humpolci, okres Pelhřimov, v prostoru restaurace Na Mlýnku, v ulici Na Kasárnách 448, kde zůstal posledním hostem restaurace, pod vlivem alkoholu a v úmyslu získat utržené peníze, úmyslně usmrtil provozovatelku restaurace [jméno] [příjmení], narozenou [datum], tak, že ji jednak škrtil na krku svým hnědým koženým páskem, který si sundal z kalhot, a jednak minimálně 90 krát, a to i opakovaně, bodal a řezal poškozenou kuchyňským nožem zn. Tescoma o celkové délce 280 mm, o délce čepele 155 mm a šířce ostří 30 mm, který vzal z kuchyně restaurace ze zásuvky nerezového stolu, a to zejména do obličeje, hlavy, hrudníku, dále do břicha, do oblasti zevního i vnitřního genitálu, konečníku a hýždí a dalších částí těla, a kdy došlo např. i k podříznutím obou prsů a k jejich téměř oddělení od těla poškozené, čímž jí způsobil

smrtelná zranění krku ve formě zlomeniny jazyčky a chrupavky štítné s okolním prokrvácením na měkkých pokrývkách lebních, pod poplicnicemi a ve sliznici hrtanu, a dále mnohočetná, mimořádně rozsáhle hluboká až devastující bodně řezná poranění s vitální reakcí pronikající do dutiny hrudní a břišní, zasahující vnitřní orgány, zejména srdce, levou plíci, trávicí trakt a vnitřní genitál, tj. zranění absolutně smrtelná či smrtelná bez poskytnutí odpovídající specializované lékařské péče v krátké době po jejich vzniku, přičemž kombinace dušení a mnohočetných, v řádu několika desítek ran, poranění ostrým nástrojem byla příčinou smrti poškozené, která nastala v nočních až brzkých hodinách dne 13. 12. 2019,

když následně obžalovaný ze zásuvky pod výčepním pultem vyndal číšnickou peněženku, z níž odcizil ke škodě poškozené [jméno] [příjmení] finanční částku ve výši nejméně 7.000 Kč, kterou si ponechal pro svou potřebu,

tedy

jiného úmyslně usmrtil, takový čin spáchal opětovně, zvláště surovým způsobem a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

čímž spáchal

zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. h), i), j) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku za užití ustanovení § 54 odst. 1, 2 trestního zákoníku k výjimečnému trestu odnětí svobody v délce 29 (dvacet devět) let a 10 (deset) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest v počtu 20 denních sazeb po 665 Kč, tedy v celkové výši 13.300 Kč (třináct tisíc tři sta korun českých).

Podle § 100 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá zabezpečovací detence.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se zabírají věci, a to konkrétně:

- I. kuchyňský nůž značky Tescoma AZZA o celkové délce 280 mm, šířce ostří 30 mm, a délce čepele 155 mm,
- II. kuchyňský nůž značky Tescoma se zubatým ostřím o délce čepele 225 mm,
- III. kuchyňský nůž značky Tescoma s hladkým ostřím o délce čepele 215 mm, zajištěné dne 13. 12. 2019 při ohledání hotelového pokoje.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené společnosti Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČO: 41197518, se sídlem Praha 3 - Vinohrady, Orlická 4/2020, částku 2.335 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozeným:

- IV. [jméno] [příjmení], narozené [datum], trvale bytem [obec a číslo], částku 750.000 Kč,
- V. Ing. [příjmení] [příjmení], [anonymizováno] [rok], trvale bytem [adresa], částku 750.000 Kč,
- VI. [jméno] [příjmení], [anonymizováno] [rok], trvale bytem [adresa], částku 300.000 Kč,
- VII. [jméno] [příjmení], narozené [datum], trvale bytem [obec a číslo], částku 200.000 Kč,

VIII. [jméno] [příjmení], narozenému [datum], trvale bytem [obec a číslo], částku 150.000 Kč.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Skutkový stav byl zjištěn z výpovědí obžalovaného z přípravného řízení, které byly čteny podle § 207 odst. 2 trestního řádu, dále byli vyslechnuti svědci [příjmení] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Se souhlasem stran byly čteny podle § 211 odst. 1 trestního řádu protokoly o výslechu svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], a [příjmení] [příjmení], a dále podle § 211 odst. 6 trestního řádu i úřední záznamy o podaném vysvětlení [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], a [jméno] [příjmení]. Slyšeni byli v hlavním líčení též znalci, kteří k věci podávali znalecké posudky, tedy MUDr. Jan Krajsa, Ph.D., MUDr. Mgr. Tomáš Vojtíšek, Ph.D., MUDr. Petra Sejbaldová, PhDr. Marcela Langová Šindelářová a MUDr. Marta Holanová. Mimoto byl se souhlasem stran čten podle § 211 odst. 5 trestního řádu znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie Mgr. Andrey Brzobohatý, Ph.D. Pro objasnění skutkového stavu byly neopominutelné také provedené listinné a věcné důkazy předložené stranám dle § 213 odst. 1 trestního řádu či čtené podle § 213 odst. 2 trestního řádu, jež jsou podrobněji konkretizovány níže.

3. Soud po provedení výše označených důkazů dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění

4. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v hlavním líčení využil svého práva a odmítl vypovídat, pouze sdělil, že nesouhlasí s navrhovanou ochrannou léčbou v ústavní formě. V přípravném řízení byl obžalovaný vyslýchán celkem čtyřikrát (č. l. 962-974 trestního spisu), v prvním případě však rovněž využil svého práva a nevypovídal. V rámci dalších; svých výpovědí se k samotnému útoku na poškozenou blíže nevyjádřil, avšak současně nevyloučil, že se trestné činnosti dopustil.

5. Obžalovaný uvedl, že do restaurace Na Mlýnku v Humpolci chodil většinou o víkendech, ve všední dny jen málokdy, předmětný čtvrtek zde byl jen proto, že měl v práci volno. S poškozenou [jméno] [příjmení] byl kamarád, nic jiného mezi nimi nebylo, vykali si. Hned na začátku, když se poznali, si vyjasnili, že mezi nimi nic bližšího nebude.

6. Dále obžalovaný uvedl, že dne 12. 12. 2019 večer restauraci skutečně navštívil. Ještě předtím byl na nákupu v prodejně Billa, odkud si nákup odnesl na hotel, a dále v prodejně Penny, kde si koupil tabák a dutinky, a vzal si tyto věci do restaurace. Dále byl ještě v jedné prodejně pro cigarety. Podrobně popsal oblečení, které měl ten večer na sobě, tedy modré rifle s hnědým páskem, fialovou proužkovanou košili, modrozelenou mikinu UNCLE SA s kapucí, hnědou koženou bundu a černé kotníkové boty Prestige. V restauraci, v níž ten večer obsluhovala [jméno] [příjmení], byl po celou dobu až do zavírací hodiny. Poškozená na sobě měla fialové kalhoty, které na ní obžalovaný viděl poprvé, a bílý pletený svetr. Obžalovaný nejprve seděl u prvního stolu naproti baru, během večera se pak přesunul ke stolu ve druhé místnosti, kde seděl s paní jménem [jméno]. Zůstal v restauraci jako poslední host spolu s poškozenou, která na konci své směny jako vždy uklízela. Obžalovaný už pouze dopíjel pivo a sklenici s nedopitým pivem postavil na bar, zdržoval se v kuchyni za barem, kde kouřil cigaretu zn. Chesterfield, popelník na stole v kuchyni už byl prázdný, zapálenou cigaretu už měla v popelníku pouze poškozená, která si tam mezi úklidem chodila popotáhnout.

7. Na další okolnosti, kterou souvisely přímo s vraždou poškozené, si obžalovaný nevzpomínal. Připustil, že se v restauraci mohl zranit na levé ruce, protože se tam našla jeho krev. Toto zranění nepochází od rozbité skleničky, jak uváděl původně, nepamatuje si, jak k tomuto zranění přišel. Dále obžalovaný připustil i to, že mu patří kožený pásek zajištěný na místě činu a že měl ho ten večer na sobě. Poslední, co si pamatuje z večera, je to, že si ještě s [jméno] dával cigaretu a pak šel na hotel, ale neví již v kolik hodin. Rovněž si přesně nepamatuje, co dělal na hotelu, ale ví, že pak šel znovu ven, a to do hospody, odkud vzal z peněženky kolem sedmi tisíc korun, a dále nože z kuchyně, které dal do papírové tašky, kterou si s sebou přinesl. Nešel přitom přes bar, ale šel druhými dveřmi u baru vedle dřezu jen pro peníze a pro nože, nikam jinam nekoukal, a to i proto, že nechtěl nic vidět. Pak odešel zpět na hotel. Pokud se týká jeho mikiny s nápisem UNCLE SA, vyhodil ji do kontejneru, protože byla od krve, a on ví, že krev se nevypere. Jak se na ní krev dostala, obžalovaný neví, stejně jako to, zda jí tam vyhodil po prvním odchodu z restaurace, nebo při další cestě. Obžalovaný se dále ztotožnil na všech videozáznamech z kamer, které mu byly předloženy policejním orgánem. Opakovaně obžalovaný uvedl, že neví, zda poškozenou zavraždil či nikoli, nemůže to však vyloučit, a v tom případě by si zasloužil nejvyšší trest.

8. Ke své finanční situaci obžalovaný uvedl, že používá účet vedený na jméno svého známého [jméno] [příjmení], neboť má hodně exekucí, a žádné peníze by mu proto nezbyly. Na účet si vkládal hotovost z výplat. V den návštěvy restaurace Na Mlýnku měl k dispozici pouze asi 200 Kč, proto požádal [jméno] [příjmení], aby mu dal část výplaty ve výši 7.000 Kč. Jmenovaný mu přivezl tyto peníze okolo oběda a předal mu je před hotelem, v němž obžalovaný bydlel. Z těchto peněz obžalovaný ještě ten den část utratil, jak výše uvedeno, za nákupy jídla, hygieny a kouření. V době, kdy přišel do restaurace Na Mlýnku, měl obžalovaný v peněžence asi 5.500 Kč a utratil zde asi 500 Kč. Kromě toho obžalovaný dne 12. 12. 2019 ještě vložil na účet [jméno] [příjmení] částku 5.000 Kč, ale jednalo se dle jeho výpovědi o jiné peníze, než dostal od [jméno] [příjmení], neboť tyto měl ušetřené z brigád jako zálohu na Vánoce.

9. Výpověď obžalovaného soud hodnotí jako věrohodnou v těch částech, kdy popsal jednotlivé výše uvedené skutečnosti, neboť ty se v zásadě shodují s výsledky dalšího dokazování rozebranými níže. Za vysoce nevěrohodné však soud považuje vyjádření obžalovaného o tom, že si nevzpomíná, co se dělo v restauraci Na Mlýnku v situaci, kdy zde zůstal sám s poškozenou, jak si způsobil zranění, proč zde zůstal jeho pásek na těle poškozené, a za jakých okolností si ušpinil svou mikinu od krve poškozené, a kdy ji vyhodil, stejně jako další detaily z inkriminovaného okamžiku vraždy. Znaleckými posudky z odvětví psychiatrie a sexuologie je totiž prokázáno, že obžalovaný netrpí amnézií ve vztahu k tomuto okamžiku. Proto má soud za to, že o těchto skutečnostech obžalovaný není ochoten vypovídat a podrobněji je vyjasnit, případně je aktivně vytěsňuje v rámci jakéhosi sebezáchovného psychologického procesu. Nevěrohodně působí rovněž popis okamžiku odcizení peněz a nožů vzhledem k níže provedenému rozboru videozáznamů a dalších provedených důkazů.

10. Z trestné činnosti je pak obžalovaný jednoznačně usvědčován shora označenými a níže podrobně rozebranými důkazy, jichž byla v daném případě díky velice kvalitní policejní práci zajištěna celá řada již ve fázi vyšetřování.

11. K provozu restaurace Na Mlýnku soud zjistil následující. Svědek [jméno] [příjmení] (č. l. 251-252 trestního spisu) uvedl, že je spolu se svědkem [jméno] [příjmení] spolumahajitelem objektu čp. 448 v ulici Na Kasárnách v Humpolci, který před čtyřmi lety zakoupili od manželů [příjmení]. V tomto objektu provozovali v přízemí restauraci Na Mlýnku [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], v horním patře měli prostory pro ubytování. Se [jméno] [příjmení] společně financují rekonstrukci objektu, práce zde provádí [jméno] [příjmení] s několika dalšími osobami. Svědek [jméno] [příjmení] navíc uvedl, že od ledna 2019 byl v prostorách nad restaurací po nějakou dobu ubytován obžalovaný [jméno] [příjmení], který byl následně po dohodě přestěhován do hotelu Jirmásek. Důvodem stěhování bylo to, že si obžalovaný v místnostech vařil, což jednak

obtěžovalo zápachem a jednak hrozilo, že by v jeho opilosti mohl vzniknout požár budovy, a dále kvůli tomu, že pronajali prostory k ubytování jako celek jiné společnosti. Svědek [jméno] [příjmení] (č. l. 981-986 trestního spisu) upřesnil, že obžalovaný nad restaurací bydlel asi po dobu tří měsíců. Jejich výpověď v tomto bodě potvrdil i svědek [jméno] [příjmení]. Svědkyně [jméno] [příjmení] mimoto vypověděla, že měli společně s poškozenou pronajatou restauraci od jejich majitelů. V práci se střídaly, veškeré náklady na provozování si platily samostatně, každá měla své účetnictví. Předávání směň probíhalo tak, že [jméno] [příjmení] večer zvedla židle, odpojila se od kasy, odpojila pivo, umyla sklenice a odeslala tržbu přes EET. Shodně postupovala svědkyně v případě ukončení své směny. Někdy se v restauraci bývalo déle, zejména právě ve čtvrtek. V pátek měla nastoupit na svou směnu svědkyně, neboť si zrovna střídaly dlouhý a krátký týden.

12. Skutečnosti sdělené obžalovaným k průběhu večera dne 12. 12. 2019 v zásadě potvrzují následující důkazy. Svědek [jméno] [příjmení] (č. l. 323-326 trestního spisu) přišel toho dne do restaurace v 13:30 hod, kdy zde byla pouze [jméno] [příjmení], jež obsluhovala, a host [jméno] [příjmení], s nimiž si svědek během odpoledne povídal. Přišli potom ještě tři další hosté, kteří nejspíše odešli všichni ještě před odchodem svědka z restaurace v 18:30 hod. Svědek [příjmení] [příjmení] (č. l. 269-271 trestního spisu) popsal podrobně osazenstvo restaurace v daný večer. [příjmení] [jméno] [příjmení], bývalou spolumajitelkou této restaurace. [příjmení] [jméno] [příjmení], u jejich stolu kromě jejich dvojice seděli ještě [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], a dále [jméno], jejíž příjmení si nevpomněl. Chvilí zde byl ještě [jméno] [příjmení]. U dalšího stolu seděl muž, kterého zná [jméno] [příjmení], pro něhož pracuje. Z restaurace odcházel svědek se svou přítelkyní mezi 23:30- 23:45 hod. V podstatě shodně popsal osazenstvo restaurace v tento večer svědek [jméno] [příjmení] (č. l. 981-986 trestního spisu), který do restaurace přišel kolem 20:30 hod. a odcházel asi v 00:30 hod. O obžalovaném tento svědek vypověděl, že seděl v přední místnosti, občas chodil kouřit a občas i k nim do zadní místnosti, zdál se svědkovi opilý a vlezlý. V době, kdy svědek z restaurace odcházel, zde svědek určitě ještě byl, seděl u stolu se sestrami Svatkovými. Svědek [jméno] [jméno] (č. l. 231-232 trestního spisu), jeden z muzikantů, kteří zde hrávali pravidelně ve čtvrtek, a byli zde tedy i ve čtvrtek 12. 12. 2019, odcházel z restaurace asi v 00:45 hod., kdy zde ještě byla [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a muž, kterého neznal. Svědkyně [jméno] [příjmení] (č. l. 997-1001 trestního spisu) popsala, že do restaurace dorazila asi ve 21:45 hod., a nejprve seděly s paní [příjmení] v přední místnosti. Asi kolem půl jedenácté zde zaregistrovala muže v zelené bundě, který si chtěl vzít mobilní telefon z nabíječky, ale spadl mu. [jméno] [příjmení] mu říkala, že mu už ten telefon spadl po několikáté a on jí pak předal nabíječku. Kolem jedenácté se svědkyně přesunula do zadní místnosti a kolem půl jedné už chtěla jít domů, ještě tam ale nakonec chvíli fotila. Svědkyně zaslala policii e-mail a fotografii (čl. 229-230 spisu), na níž je zachycen i obžalovaný, který se zde identifikoval. Fotografie byla pořízena dne 13. 12. 2019 v 00:53 hod. a je na ní kromě obžalovaného ještě [příjmení] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [jméno] a muž označený svědkyní jako houslista z Pelhřimova. Svědkyně dále uvedla, že po této fotografii pořídila již jen několik dalších, pak už se společnost kolem jedné hodiny rozcházela z restaurace domů. Svědkyně [jméno] [příjmení] restaurace dorazila se sestrou mezi 22:00 hod. do 22:30 hod. Obžalovaný si přisedl k nim ke stolu, nevypadal opile, jenom v náladě, nijak moc nekonverzovali, pouze si dali jednoho panáka zelené. Při odchodu jim poškozená řekla, že si mohou dojít zakouřit k ní do kuchyně, proto tam byla se svou sestrou a dorazil za nimi i obžalovaný, který kouřil chesterfieldky. Z restaurace odcházela se svou sestrou kolem půl jedné ráno, tím si je svědkyně jistá. Byl s nimi při odchodu i [jméno] [příjmení], kterého chtěli odvézt domů, ale nakonec se nabídl [jméno] [příjmení], že ho se synem odveze. Svědkyně si myslela, že odchází jako poslední, ale už si nevybavuje, zda tam kromě poškozené ještě někdo byl. Svědek [jméno] [příjmení] (č. l. 987-991 trestního spisu), další z muzikantů, rovněž vypověděl, že v restauraci byl během večera i obžalovaný. Svědek dorazil do restaurace asi ve 20:30 hod. a dle svého vyjádření ji opouštěl asi kolem 1:30 až 2:00 hod., přesně si to však nepamatoval, a nevěděl

ani, zda po jeho odchodu zůstali v restauraci nějakí další hosté. Svědkyně [jméno] [příjmení] po identifikaci věci v restauraci uvedla, že si všimla dvou nedopalků cigaret v popelníku poškozené, který vždy po konci směny umyla, jeden patřil poškozené, protože ta kouřila cigarety zn. Petra, druhý byl zn. Chesterfield. Dále zjistila, že tam chybí tři nože, v restauraci nebyl nepořádek, vypadalo to, že poškozená už byla na odchodu, jelikož měla vzadu udělanou kávu, a odcházela by tak dle svědkyně přibližně do deseti minut.

13. K průběhu samotného napadení poškozené soud zjistil tyto skutečnosti. Protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace (č. l. 11-102 trestního spisu) dokládá poměry daného místa v době činu. Ze znaleckého posudku Mgr. Andrey Brzobohatého, Ph.D., z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č. l. 1237-1240 trestního spisu), soud zjistil, že ve vzorcích jater a ledvin poškozené nebyly prokázány žádné toxikologicky významné látky, ani jejich metabolity, rovněž v krvi poškozené nebyl nalezen žádná etanol.

14. Znalci MUDr. Jan Krajsa, Ph.D., a MUDr. Mgr. Tomáš Vojtíšek, Ph.D. v hlavním líčení přednesli znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, v němž popsali poranění poškozené utrpěné při napadení a mechanismu jejich vzniku. Své závěry přednesli ve shodě s písemným vyhotovením posudku (č. l. 1150-1226 trestního spisu). Bezprostřední příčinou smrti poškozené [jméno] [příjmení] byla kombinace dušení a mnohočetných poranění ostrým nástrojem. Na těle poškozené se nacházelo několik desítek ran, které by samy o sobě mohly být ranami smrtelnými. Dobu smrti poškozené lze odhadnout na noční až brzké ranní hodiny dne 13. 12. 2019, v řádu do cca 10 minut od počátku škrcení poškozené.

15. Na těle poškozené bylo zjištěno poranění různého charakteru mechanismu jeho vzniku. Jednalo se jednak o dušení, kdy byly zjištěny známky působení tupého násilí na krk vedoucí k dušení, o čemž svědčí strangulační rýha, zhmoždění měkkých tkání krku, zlomeniny jazylky a chrupavky štítné. Konkrétně se v daném případě jednalo o formu dušení v podobě škrcení, tedy smáčknutí krku škrtidlem. Poranění krku vzniklo působením škrtidla minimálně na přední stranu krku, přičemž zlomeniny jazylky a chrupavky štítné svědčí o vysoké intenzitě působícího násilí. Na místě nalezený opasek je ze soudně lékařského hlediska předmětem odpovídajícím zjištěným poraněním. Dále byla na těle poškozené zjištěna poranění ostrým předmětem v podobě minimálně 90 ran řezných a bodně řezných od zcela drobných povrchních až po hluboké bodně řezné rány, např. dvojnásobný kompletní průbod hrudníku, a mimořádně rozsáhlé hluboké až devastující řezné rány hrudníku, břicha, pánevní krajiny a pravého stehna. Rozsah a hloubka poranění i např. přetětí chrupavčitých částí žeber svědčí jednoznačně o působení násilí mimořádně velké intenzity. Nicméně, vzhledem k vnitřnímu nálezu četných bodně řezných poranění vnitřních orgánů, např. levé plíce, kliček střevních, vnitřního genitálu aj. lze dovodit, že docházelo zcela jistě k opakovaným bodně řezným ranám v široce otevřených řezných poraněních hrudníku a břicha, aniž by nůž pronikal přes kůži a podkoží. Ze zajištěných nožů jsou plně způsobilé ke vzniku všech uvedených řezných a bodně řezných poranění všechny nože zajištěné při ohledání hotelového pokoje obžalovaného [jméno] [příjmení] i nůž zajištěný na místě činu. Proveden pak byl k tomu i věcný důkaz samotným kuchyňským nožem značky Tescoma AZZA o celkové délce 280 mm, šířce ostří 30 mm, a délce čepele 155 mm, zajištěným dne 13. 12. 2019 při ohledání hotelového pokoje (příloha č. P-1 trestního spisu). Byla rovněž zjištěna tupá poranění nižší intenzity, která vznikla působením tupého násilí v podobě úderů či pevného smáčknutí.

16. Stanovení přesného pořadí vzniku zranění je dle znalců v daném případě obtížné až nemožné. Zcela jistě došlo ke škrcení poškozené za jejího života. Stejně tak i tupá poranění např. na obličejí vykazují jednoznačné známky vitality. Rovněž některá bodně řezná poranění obličejí, hrudníku a břicha vznikla za života poškozené. U ostatních ostrých poranění, např. v případě poranění vnitřního genitálu, hýždí a dolní končetiny zcela chybí nebo je vitální reakce jen minimální. Lze proto uzavřít, že k dušení poškozené formou škrcení došlo zcela jistě nejpozději v době ještě alespoň částečně zachovaných životních funkcí. Velká většina bodně řezných poranění vznikla

velmi pravděpodobně v době umírání poškozené a zejména po její smrti. Rovněž k oddělení tukové vazivové tkáně, zřejmě pocházející z dutiny břišní, která byla nalezena na místě činu vedle hlavy poškozené, došlo velmi pravděpodobně až po smrti poškozené.

17. Vzhledem k rozsahu všech poranění možno intenzitu násilí vůči tělu poškozené hodnotit jako mimořádně vysokou. Při útoku bylo použito násilí různých charakterů za použití více předmětů (škrtidlo, nůž), násilí směřovalo na různé části těla z různých směrů (především zepředu a zezadu). Největší koncentrace jednotlivých bodně řezných ran byla zjištěna na obličeji, na pravém a levém prsu, které byly dokonce zesponu podříznuty a téměř odděleny od těla, a dále v oblasti zevního a vnitřního genitálu, konečníku a hýždí. Mezi smrtelná poranění možno řadit jednak poranění krku v podobě škrcení a jednak řezné a bodně řezné rány s vitální reakcí pronikající do dutiny hrudní a břišní. Prakticky všechna zranění, pronikající do dutiny hrudní a zasahující vnitřní orgány, zejména srdce, a poranění břicha pronikající do dutiny břišní, možno považovat za absolutně smrtelná či smrtelná bez poskytnutí odpovídající specializované lékařské péče v krátké době po jejich vzniku. Na těle poškozené se tudíž nacházelo několik desítek ran, které by samy o sobě mohly být smrtelné. Žádné z poranění nelze hodnotit jako známky obrany před útokem.

18. K doplňujícím dotazům dále znalci vyjasnili, že ze strangulační rýhy nelze zjistit, zda ke škrcení došlo zepředu či zezadu, útočník totiž mohl při škrcení stát za poškozenou, ale také mohlo být škrtidlem působenou zepředu na krk proti podložce. Nelze také určit, zda útočník poškozenou nejprve škrtil a pak bodl, či obráceně, je ale patrné, že zhruba do deseti minut od začátku intenzivního škrcení poškozená zemřela. Okamžik, kdy poškozená upadla do bezvědomí, je možno určit v řádu maximálně desítek vteřin od intenzivního smáčknutí krku škrtidlem. Pokud jde o místa největší koncentrace bodnořezných ran, tak do obličejové části směřovalo 37 z nich, další větší koncentraci ran našli znalci v oblasti hrudníku, zejména v oblasti prsou (jednak částečné odřezání obou prsou zesponu, dále vícečetné bodnořezné rány na obou prsou – 7 na pravém prsu a 11 na levém prsu, 5 vlevo při hrudní kosti), dále na břicho a v oblasti hýždí a vnitřního i zevního genitálu. Pokud jde o to, která zranění vznikla ještě za života poškozené a která nikoli, uvedli znalci, že zcela jistě vitální charakteristiky vykazovala poranění krku způsobená škrcením, dále hematomy na horních končetinách, dále některé bodnořezné rány na obličeji v oblasti rtů a hrudníku včetně dvojnásobného průvodu celého hrudníku a některá poranění levé plíce, dále pak v oblasti břicha také průbody střev a jejich zavěšení a poranění sleziny. Naopak minimální vitální reakci měla poranění vnitřního genitálu, a zcela jistě po smrti poškozené vznikla poranění hýždí a dolních končetin.

19. Znalec MUDr. Jan Krajsa, Ph.D. v hlavním líčení přednesl i další znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, v němž popsal poranění obžalovaného a mechanismus jejich vzniku, jehož závěry rovněž prezentoval ve shodě s písemným vyhotovením posudku (č. l. 1247-1258 trestního spisu). Zatímco starší drobné jizvy na dolních končetinách, oděrky na čele a prosvítající krevní výron na levém koleně mohly vzniknout dle znalce i přede dnem 12. 12. 2019, řezná rána na levé ruce byla znalcem určena jako čerstvé poranění se stářím v řádu hodin, zcela bezpochyby tedy toto poranění mohlo vzniknout v nočních a brzkých ranních hodinách dne 13. 12. 2019, tedy v době kdy došlo k vraždě [jméno] [příjmení]. Jeho vznik je možno vysvětlit držením nože s čepelí na palcové straně levé ruky s ostrím směřujícím nahoru, a to při sklouznutí ruky po střece nože na jeho ostří v důsledku nečekaném nárazu čepele nože na pevnou tkáň. Tomuto způsobu vzniku odpovídá i to, že obžalovaný [jméno] [příjmení] je lékař.

20. Významné jsou dále závěry odborných vyjádření ke zkoumání zajištěných biologických, věcných a trasologických stop na místě činu a jeho okolí dle výše uvedeného protokolu o ohledání místa činu. Seznam zajištěných stop (č. l. 103-106 trestního spisu) dále konkretizuje stopy zajištěné právě při ohledání hotelového pokoje užívaného obžalovaným a protokoly a usnesení týkající se vydání zajištěných věcí (č. l. 1322-1332 trestního spisu) věci, které i pro účely daného odborného zkoumání obžalovaný vydal policii.

21. Za podstatné je třeba považovat zejména skutečnost, že odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika (č. l. 116-133 trestního spisu) prokazuje na stopách č. 23 a 24 (stěry z pivní sklenice na baru) přítomnost slin, v nichž byl individuální shodou stanoven profil DNA obžalovaného, stejně jako na stopě č. 42 (nedopalek cigarety zn. Chesterfield), zatímco na stopě č. 43 (nedopalek cigarety zn. Petra) byl individuální shodou stanoven profil DNA poškozené. Obžalovaný přitom dle písemností týkající se vydání zajištěných věcí (č. l. 1322-1330 trestního spisu) vydal mezi jinými věcmi i krabičku cigaret zn. Chesterfield.

22. Obžalovaný dále, jak výše uvedeno, doznal, že kožený pásek hnědé barvy zajištěný na krku poškozené [jméno] [příjmení] jako stopa č. 15 je jeho. Týmž odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika (č. l. 116-133 trestního spisu) pak bylo zjištěno, že na koženém pásku, omotaném kolem krku poškozené, byla identifikována DNA obžalovaného na jeho koncích, přičemž DNA poškozené byla zjištěna na jeho koncích i středu. Mimoto byla odborným vyjádřením z oboru pachové identifikace (č. l. 189-191 trestního spisu) rovněž zjištěna shoda s osobou obžalovaného [příjmení] ze zajištěné pachové stopy č. 14 na předmětném koženém pásku.

23. DNA profil obžalovaného byl dále odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika (č. l. 116-133 trestního spisu) individualizován i v minoritní složce smíšeného profilu DNA z výtěru zpod nehtů pravé ruky poškozené (stopa č. 2).

24. Na hotelovém pokoji obžalovaného bylo zajištěno celkem 3 kusy nožů Tescoma, z nichž na noži zajištěného jako věcná stopa č. 6, byl týmž odborným vyjádřením z krevních skvrn majoritně zjištěn profil DNA poškozené a minoritní složka DNA obžalovaného na jeho čepeli a naopak na rukojeti tohoto kuchyňského nože majoritní profil DNA obžalovaného a minoritní profil DNA poškozené. Tyto nože navíc byly dle odborného vyjádření z odvětví mechanoskopie (č. l. 179-185 trestního spisu) schopny vytvořit bodnořezná poškození na pletené halence černé barvy patřící poškozené, byť její poškození nejsou způsobila identifikovat nástroj poškození individuálně. Dle odborného vyjádření k hodnotě odcizených nožů (č. l. 1136-1142 trestního spisu) činila v té době hodnota kuchyňských nožů značky Tescoma zajištěných na hotelovém pokoji obžalovaného celkem 1.150 Kč, neboť nůž se zubatým ostřím o délce čepele 225 mm měl aktuálně hodnotu 400 Kč, nůž s hladkým ostřím o délce čepele 215 mm hodnotu 400 Kč a nůž o celkové délce 280 mm, šířce ostří 30 mm, a délce čepele 155 mm, hodnotu 350 Kč.

25. Na bílých ponožkách poškozené (stopa č. 9) byla týmž odborným vyjádřením z krevních skvrn dále rozpoznána DNA poškozené, ale mimo to i neúplný ale vysoce pravděpodobný profil DNA obžalovaného. Stejně tak na mikině s nápisem UNCLE SA (stopa č. 48) nalezené v kontejneru na použité oblečení vedle restaurace, kde k vraždě poškozené došlo, byly zjištěny rozsáhlé krevní stopy s DNA poškozené na její přední straně (otěry, rozmazané stopy, kapky, stříkance), tak i obžalovaného na zadní straně (otěry, kapky), kde byly rovněž minoritně s vysokou pravděpodobností zjištěny i stopy krve poškozené.

26. Na podešvích obou bot obžalovaného černých bot Prestige (stopa č. 1), které obžalovaný dle písemností týkající se vydání zajištěných věcí (č. l. 1331-1332 trestního spisu) vydal policii, pak byla rovněž zjištěna krev poškozené citovaným odborným vyjádřením. Ze závěrů odborného zkoumání trasologického (č. l. 143-175 trestního spisu) pak vyplývá, že všechny zajištěné trasologické stopy, včetně stop, nacházejících v těsné blízkosti těla poškozené, tj. i stop vytvořených na zemi v krvi poškozené, pocházejí z obuvi, kterou obžalovaný nosí, přičemž stopa č. 9 vykazuje i individuální shodu s obuví obžalovaného.

27. Krevní stopy s DNA obžalovaného byly dále odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika (č. l. 116-133 trestního spisu) zjištěny i na podlaze za barem pod výčepním pultem a pod dveřmi vedoucími do kuchyně, houbičce na nádobí (stopa [číslo]) ale především i na třech stěrech na číšnícké peněženke (stopa č. 8) patřící poškozené. Podle svědkyně [jméno] [příjmení] (čl. 1034-1039 trestního spisu) si matka si peněženku nechávala vždy pod

barem v zásuvce, nikdy jí nenosila u sebe. Krevní stopy obžalovaného i poškozené se nachází rovněž na modré prachovce za jištění na místě činu. Odborné vyjádření z oboru pachové identifikace (č. l. 207-210 trestního spisu) pak určilo shodu ve vztahu k obžalovanému u stopy č. 40 (mobilního telefonu položeného na výčepním pultu).

28. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika (č. l. 109-110 trestního spisu) soud zjistil, že na předmětech zajištěných na hotelovém pokoji obžalovaného (papírová nákupní taška Penny, kuchyňský nůž značky Tescoma s hladkým ostřím o délce čepele 215 mm a mince 50 Kč) byla identifikována krev obžalovaného.

29. Další odborná vyjádření z odvětví daktyloskopie (č. l. 137-139 trestního spisu) a z oboru pachové identifikace (č. l. 192-206 trestního spisu) naopak již žádných jiných relevantních zjištění nepřinesla.

30. Ze zajištěných a následně vyhodnocených kamerových záznamů v okolí místa činu (č. l. 379-448, 1463-1466 trestního spisu) lze kromě potvrzení nákupů obžalovaného předtím, než dorazil inkriminovaného večera do restaurace, poměrně podrobně zmonitorovat pohyb obžalovaného v inkriminované době v místě a okolí místa činu i v době po vraždě poškozené [jméno] [příjmení]. Obžalovaný se objevuje poprvé na kameře označené, „06 BILLA“ zabírající vchod do prodejny Billa ve 3:00:00 hod., je přitom oblečen do modrých riflí, hnědé kožené bundy, černých bot a v ruce má papírovou nákupní tašku, pod bundou dle záběrů již nemá modrozelenou mikinu, dle záběru kamery kráčí směrem k hotelu ORLÍK-Jirmásek. Ve 3:06:30 hod. obžalovaný vchází do záběru kamery označené, „13 - DOLNI NAM“ prochází směrem od parku na Dolní náměstí, je stále stejně oblečen, během cesty vrávorá, a následně poměrně dlouhou dobu postává u dveří do hotelu, načež v čase 3:08:20 hod. vchází dovnitř do hotelu. V hotelu zůstane přibližně tři čtvrtě hodiny, neboť 3:53:14 vychází dle záznamu z téže kamery zevnitř z hotelu, oblečen je do stejné bundy, ale tmavších kalhot a opět nese v ruce papírovou tašku. Kráčí patrně směrem zpět k restauraci, neboť jde směrem do ulice Na Kasárnách, což potvrzuje i záběr z kamery označené, „LUZICKA“ ve 3:54:15 hod. Směrem od restaurace Na Mlýnku pak vchází opět do záběru označené, „06 BILLA“ zabírající vchod do prodejny Billa ve 4:09:45 hod. V tomto okamžiku již v ruce nedrží papírovou tašku. Obžalovaný záběrem prochází opět směrem k hotelu, nicméně v čase 4:12:10 hod. se vrací opět k prodejně BILLA, prochází kolem vchodových dveří a v čase 4:17:44 hod. se zase vrací směrem od ulice NA Kasárnách, prochází kolem vchodových dveří prodejny Billa a míří do svého hotelu na Dolním náměstí. Do záběru kamery označené, „13 - DOLNI NAM“ pak již nyní vchází patrně nepřerušovanou chůzí v 4:23:15 hod., ale nemíří ke dveřím hotelu, nýbrž prochází celým náměstím směrem k Hornímu náměstí, postává chvíli v podloubí jednoho z domů, zase vrací stejnou cestou na dolní náměstí a teprve nyní přichází k hotelu ORLÍK-Jirmásek, kam vchází ve 4:28:52 hod. Dále obžalovaný z hotelu nevychází až do 14:03:33 hod., kdy jej táž kamera zachytí, jak vychází z hotelu a kráčí do lékárny, po jejíž návštěvě byl v 14:10 hod. zadržen Policií ČR.

31. Další skutečnosti k průběhu rána dne 13. 12. 2019 pak dokládají následující důkazy. První osobou na místě činu byl svědek [příjmení] [jméno] (č. l. 239-242 trestního spisu), zaměstnanec majitelů restaurace Na Mlýnku, který sem šel dne 13. 12. 2019 okolo 7:00 hod. spolu se svým kolegou provádět štukové práce. Vchodové dveře do restaurace byly otevřené, to se mu zdálo podivné, šli tedy oba dál ke dveřím do výčepu, které byly rovněž otevřené. Následně opatrně nahlédli dovnitř do výčepu, kde svědek spatřil ležet na zemi v krvi tělo paní [příjmení]. Vevnitř bylo rozsvícené světlo, ale dál už nešli a ničeho se nedotýkali. Jinou osobu vevnitř či v blízkosti restaurace neviděli ani nepotkali. Ihned odešli ven před restauraci a on informoval telefonicky majitele restaurace [jméno] [příjmení]. V rámci hlavního líčení byl dále vyslechnut svědek [jméno] [příjmení], který k tomuto bodu uvedl, že když pátek 13. 12. 2019 jeli s [jméno] [příjmení] na Slovensko, volali mu, že se něco stalo v restauraci Na Mlýnku. Svědek proto volal [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení], aby se tam došli podívat. [příjmení] [příjmení] tam byl dříve a našel paní [příjmení], proto se začali vracet zpět, přičemž cestou ho o všem informoval [jméno]

[příjmení]. Jeho výpověď potvrdil i svědek [jméno] [příjmení]. Svědek [příjmení] [příjmení] uvedl, že když se ten pátek ráno podíval na telefon, našel zde zmeškaný hovor od [jméno] [příjmení], volal mu proto nazpátek, a on ho poprosil, aby zašel podívat do restaurace Na Mlýnku, že mu volal jeho dělník [jméno], že jsou tam rozražené dveře a že to tam asi někdo vybral. Informoval ho také, že volal se stejnou žádostí i [jméno] [příjmení]. Když svědek dorazil do restaurace, našel hlavní dveře otevřené dokořán, tedy levé i pravé křídlo. Po projití chodbou našel otevřené i dveře do výčepu. Zůstal stát asi metr za nimi, když uviděl asi dva a půl metru před sebou ležící tělo. Bylo polonahé, svetr byl vytažený nad úroveň ňader, viděl hroznou díru v oblasti břicha a v podbřišku, něco zevnitř bylo vyhozené na jeho pravém boku, pod ní byly tmavé fleky nejspíše zaschlé krve. Nejprve vůbec nevěděl, o co se jedná, pak mu došlo, že je to paní [příjmení]. Zakřičel, zda tam někdo je, volal i na [jméno] [příjmení], a marně volal na poškozenou, aby vstala. Pak chtěl z místa utéci, ale nemohl, byl úplně „zamrzlý“, nakonec se nějak dostal ven. Vzal telefon a volal sanitku. Předmětnou komunikaci s linkou 155 ve shodě s výpovědí svědka potvrdil i záznam a přepis nahrávky tohoto rozhovoru na CD nosiči (č. l. 4-7 trestního spisu). Následně svědek informoval [jméno] [příjmení], který byl v restauraci jen krátkou chvíli, pouze tam nahlédl ani nešel dál, co se stalo, a že volal záchranku. Svědek [jméno] [příjmení] (č. l. 981-986 trestního spisu) uvedl, že mu majitel restaurace Na Mlýnku, [jméno] [příjmení], volal toho rána okolo 6:45 hod s tím, že se stalo asi něco v restauraci, že mu volali Ukrajinci, že je to tam všude otevřené a na schodech je krev, aby se tam došel podívat, zda se tam někdo nepoprál. Svědek dorazil na místo asi za 15 min. ve chvíli, kdy [příjmení] [příjmení] vycházel z restaurace ven. [příjmení] [příjmení] vůbec nemluvil, pak řekl, že je to, „v prdeli“, v ruce měl telefon a volal tísňovou linku. Svědek se šel podívat dovnitř, přišel ke dveřím do baru, které byly otevřené, jenom nakoukl dovnitř a viděl všude krev, dál už nešel, svítilo tam určitě světlo ve výčepu. Viděl tělo [jméno] [příjmení], ležela tam na zemi mezi barem a automatem na cigarety, nohy měla u sebe, byla obnažená, neměla na sobě kalhoty. Když se vrátil ven, na místo už přijela policie a záchranka. Další okolnosti předmětného rána potvrzují úřední záznamy úřední záznamy policejních orgánů o přijetí oznámení, výjezdu policejní hlídky na místo činu a o prvotních úkonech vyšetřování (č. l. 8-9 trestního spisu).

32. Dle svědkyně [jméno] [příjmení] (čl. 1034-1039 trestního spisu), dcery [jméno] [příjmení], jí v pátek po půl osmé volal matčin přítel, [příjmení] [příjmení], a sdělil jí, že se v restauraci Na Mlýnku asi něco stalo, protože je zde policie a záchranka, matce svědkyně se její přítel nemohl dovolat. To se nepodařilo ani svědkyni a jejímu manželovi. Volala tedy svému otci [příjmení] [příjmení], a jela se podívat do bytu poškozené, kde však nikoho nenalezla. [příjmení] proto následně s manželem do restaurace Na Mlýnku, kde se setkala i s otcem a od policie dozvěděla o smrti své matky. Svědek [příjmení] [příjmení] (čl. 1040-1043 trestního spisu), bývalý manžel [jméno] [příjmení], potvrdil, že mu jeho dcera volala dne 13. 12. 2019 po osmé hodině, zda neví, jestli se něco nestalo v restauraci Na Mlýnku, kde jeho bývalá manželka pracovala, protože se matce nemohla dovolat. Nabídl dceři, že se tam zajde podívat, protože odsud nebydlí daleko, asi půl kilometru, ona říkala, že se sem přijede podívat také. Když přišel na místo, byly zde již policejní pásky, setkal se zde s dcerou a jejím manželem. Dcera se po seznámení policistou s tím, co se stalo, sesypala, a policie je převezla na oddělení v Humpolci, kam dceři zavolali i záchranku.

33. Pokojská hotelu ORLÍK-Jirmásek, svědkyně [jméno] [příjmení] (čl. 1029-1033 trestního spisu), popsala způsob přístupu hostů do hotelu v době, kdy nefunguje recepce, shodně jako svědek [příjmení] [příjmení]. Dále uvedla, jakým způsobem uklízela pokoje obžalovaného, přičemž nezaznamenala, že by měl na pokoji lahve od alkoholu nebo velký nepořádek. Občas se potkávali na chodbě a obžalovaný nepřišel svědkyni ničím zvláštní. Naposledy u něj chtěla uklízet dne 13. 12. 2019 ráno mezi devátou a desátou hodinou, ale klíč byl zevnitř ve dveřích, do pokoje se tedy nedostala a od úklidu upustila. Provozovatel hotelu ORLÍK-Jirmásek svědek [příjmení] [příjmení] uvedl ve své výpovědi v hlavním líčení, že obžalovaný byl na hotelu ubytován od března 2019 na jednolůžkovém pokoji, na žádost kamarádů jeho syna, a to do zadržení policií dne

13. 12. 2019. Svědek v recepci zůstával každý den skoro do půl jedné, či jedné. Po zavření recepcce se hosté do hotelu mohli dostat za pomoci svého klíče od hlavního vchodu. V noci z 12. na 13. prosince obžalovaný na hotel zcela jistě nepřišel do půl jedné, resp. do doby, než svědek opustil recepci. Dne 13. 12. 2019 volal svědkovi policejní vyšetřovatel se žádostí o informaci, zda je tam obžalovaný ubytovaný a jaké je jeho datum narození. Svědek si na informace hned nevzpomněl, proto šel za obžalovaným na jeho pokoj pro občanský průkaz. Obžalovaný byl oblečený, měl na sobě rifle a mikinu. Když mu podával občanský průkaz, všiml si, že je pořezaný na ruce. Ptal se ho na poranění a obžalovaný mu řekl, že řízl o skleničku. Svědkovi se však uvedený důvod vzhledem k jeho zkušenostem s umýváním skla nezdál, ale nic neříkal, neboť ránu, kterou měl obžalovaný ovázanou, přímo neviděl. Následně volal svědek zpět vyšetřovateli, a sdělil mu kromě požadovaných informací i to, že je to určitě ten, který zavraždil paní [příjmení]. Na to usuzoval z té řezné rány a výrazu jeho obličeje, resp. z prvotního kontaktu z očí do očí, když za ním přišel na pokoj. Když šel svědek vrátit obžalovanému občanský průkaz, byl už tento oblečený, že půjde ven, na dotaz sdělil, že půjde do lékárny pro obvaz. Tam byl následně zadržen policií a odveden zpět na hotel k ohledání pokoje, jemuž byl přítomen i svědek. Výpověď svědka dále dokládají kopie knihy ubytovaných hostů hotelu ORLIK-Jírmásek v Humpolci (čl. 312, 346-377 trestního spisu), dle které zde byl obžalovaný ubytován od 18. 3. 2019. Svědek [příjmení] [příjmení], provozovatel lékárny, potvrdil, že obžalovaný do jeho lékárny přišel dne 13. 12. 2019 kolem druhé či třetí hodiny odpoledne, koupil si obvaz, a pak ho poprosil, aby mu zavázal ruku, že se řízl o sklo. Ruku obžalovanému zavázal, pak přišli policisté a obžalovaného odvedli.

34. Vyhodnocením údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu (č. l. 450-474 trestního spisu) soud zjistil, že v době od 0:00 hod. dne 12. 12. 2019 do 17:00 hod. dne 13. 12. 2019 se mobilní telefony užívané obžalovaným a poškozenou nacházely ve stejné lokalitě. Obžalovaný dle výpisů hovorů a SMS komunikoval od 11:30 hod. do 13:00 hod. ve třech případech s [jméno] [příjmení] a v 16:13 dvakrát se [jméno] [příjmení]. S naposledy jmenovaným se obžalovaný dle protokolů o vydání a zjištění dat mobilních telefonů (čl. 1333-1384 trestního spisu) SMS zaslou v 16:13 hod. konkrétně domlouval dne 12. 12. 2019 na urgentní schůzce v restauraci Na Mlýnku kvůli dopisu od insolvenčního správce.

35. Soud dále zjistil k osobě poškozené následující. Z listinných důkazů, tedy konkrétně z osobních materiálů k osobě poškozené (č. l. 1389-1397 trestního spisu), má soud za prokázané, že podnikala v restauraci Na Mlýnku na základě všech potřebných živnostenských oprávnění a platné nájemní smlouvy. Nebyla nikdy přestupkově ani trestně postihována.

36. Dle svědeckých výpovědích pak byla poškozená jednoznačně zcela nekonfliktní, velice milou, vstřícnou, obětavou, pohodovou a veselou osobu. Na tom se nebývale jednotně shodli slyšení svědci [jméno] [jméno] (č. l. 231-232 trestního spisu), [příjmení] [příjmení] (č. l. 269-271 trestního spisu) [jméno] [příjmení] (č. l. 323-326 trestního spisu) a [jméno] [příjmení] (č. l. 997-1001 trestního spisu), jakož i svědci další. Svědci [jméno] [příjmení] (č. l. 981-986 trestního spisu), [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení] k tomu ještě dodávali, že řada hostů restauraci Na Mlýnku vyhledávala především kvůli ní, byla obecně oblíbená, a to např. i proto, že když byla v restauraci ona, nebyla dána pevná zavírací doba, sedělo se tam s ní třeba do tří či čtyř hodin do rána. Dle svědka [jméno] [příjmení] byla hodnocena jako nejlepší hospodská v Humpolci. Dle svědkyně [jméno] [příjmení] byla poškozená možná až moc úslužná a důvěřivá. Svědkyně [jméno] [příjmení] (čl. 1034-1039 trestního spisu) uvedla, že chodila asi jednou za tři až čtyři měsíce do restaurace pomáhat na větší akce, přičemž hospoda byla vedena v přátelském duchu.

37. Z finančního šetření provedeného k osobě poškozené Danuše Beranové u České spořitelny, a. s., Moneta Money Bank, a. s., a Československé obchodní banky, a. s. (č. l. 528-682, [číslo] trestního spisu) soud zjistil, že poškozená používala celou řadu účtu a splácela řádně a včas několik úvěrů. Nebyly zjištěny žádné finanční transakce mezi poškozenou a obžalovaným a nebylo ani zjištěno, že by poškozená obžalovanému poskytovala nějaké finanční prostředky, či že by obžalovaný někdy použil její platební kartu.

38. K povaze vztahu mezi obžalovaným a poškozenou soud dále zjistil z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], že poškozená a obžalovaný měli možná trochu užší vztah, neví, zda si tykali, ale poškozená obžalovanému říkala [příjmení], na druhou stranu svědkyně připustila, že poškozená ke všem mluvila ve zdrobnělinách. Svědek [jméno] [příjmení] označil jejich vztah za úplně běžný, neboť poškozená vycházela se všemi hosty. Donesla pivo, a řekla, že je s láskou čepované, protože byla prostě skvělým člověkem. Obžalovaný mu o poškozené nikdy nic neříkal, neví, zda si myslel na nějaký vztah s ní. Dle svědka [jméno] [příjmení] obžalovaný do restaurace Na Mlýnku chodil většinou, když tam byla poškozená, jinak zůstával na hotelu, kde bydlel, nebo chodil do hospody vedle hotelu. Párkrát se o poškozené přímo takto zmínil, že chodí na pivo, jenom když je tam ona, jinak, že Na Mlýnek nechodí. Jak výše uvedeno, bylo však takových hostů více.

39. Ohledně osoby obžalovaného soud zjistil z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], že ona sama s obžalovaným konflikt nikdy neměla, nebyl na ní hrubý ani vyzývavý, dvakrát s ním dokonce samostatně opouštěla restauraci a jednou mu nabídla, že ho sveze k hotelu autem, on ale nechtěl, že to dojde. Svědkyně [jméno] [příjmení] (čl. 1034-1039 trestního spisu) k tomu podotkla, že obžalovaného párkrát viděla v restauraci, ví však o něm jen to, že chodíval do hospody, sedával na baru a většinou pil pivo, přičemž matka jí o něm řekla pouze to, aby před ním nic neříkala, protože rád poslouchá.

40. Dále má soud za prokázané výpovědi svědka [jméno] [příjmení], že u jeho společnosti MPZ Dřevo s.r.o. Humpolec obžalovaný začal pracovat od ledna 2019. K jeho osobě svědek uvedl, že po pracovní stránce s ním nebyl problém, byl pracovitý, pouze občas nevstal do práce, protože se večer předtím opil. Nelze říci, že by to byl alkoholik, ale když měl peníze, tak na pivo chodil pravidelně, skoro každý den. Nebyl moc pravdomluvný v tom smyslu, že častokrát, když svědek šel okolo hospody, viděl ho v ní, ale druhý den obžalovaný popíral, že by v hospodě byl a že by pil. Svědek dále označil obžalovaného za finančně negramotného člověka, který si nedokázal rozvrhnout peníze na měsíc dopředu a měl dluhy a exekuce. Pomáhali mu s řešením osobního bankrotu. Dostával proto zálohy, tedy když neměl peníze, řekl si o zálohu. Výplatu dostával v hotovosti, měl sice účet, ale ten byl veden na jinou osobu. Dne 11. 12. 2019 jej obžalovaný požádal o 7.000 Kč, neboť měl jet za nějakými známými na Vánoce do Prahy a potřeboval peníze na dárky, a dále na pivo, cigarety a jídlo. Peníze mu předal dne 12. 12. 2019 v hotovosti okolo druhé odpolední hodiny před hotelem, v němž bydlel. Zbytek výplaty za listopadu a prosince mu měl svědek dle dohody vyplatit, až skončí 15. prosince. Svědek [jméno] [příjmení], majitel a pronajímatel restaurace Na Mlýnku, se shodně vyjádřil k zaměstnávání obžalovaného. Dále uvedl, že pomáhal obžalovanému s insolvenčí a dne 12. 12. 2019 se viděl s obžalovaným i poškozenou. Zašel do restaurace Na Mlýnku jednak, aby popřál poškozené k svátku, a jednak, aby mu dal obžalovaný dokumenty k insolvenční. Zdržel se zde asi čtvrt hodiny.

41. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že se s obžalovaným znají asi od jara či léta roku 2018. Obžalovaný mu pracovní v pomáhal, svědek mu zase na oplátku pomáhal finančně, ale obžalovaný vždy všechny půjčené peníze vrátil nebo si je odpracoval. Lepšího pracovníka svědek nepoznal. Vzhledem k tomu, že obžalovaný měl exekuce a nemohl mít vlastní účet, poskytl mu kartu ke svému účtu, který s jeho souhlasem obžalovaný používal. Občas se bavili i o osobních věcech, ale nijak podrobně. Svědkovi bylo známo, že byl obžalovaný ve vězení na deset let za nějaké ublížení na zdraví. Občas řekl, že byl za nějakou ženou, ale s nikým ho nikdy neviděl. Obžalovaný pak také pomáhal také sousedovi panu [příjmení], se kterým se u něj seznámil. U jmenovaného přebýval někdy i přes víkendy a byli domluveni, že k němu pojedou na Vánoce do Prahy. Finančním šetření k osobě [jméno] [příjmení] (č. l. 784-899 trestního spisu) bylo dále prokázano, že obžalovaný skutečně používal účet svědka [číslo účtu] včetně platební karty k němu vystavené, a to i dne 12. 12. 2019 ke zjištění zůstatku na účtu a k platbě v prodejně Penny.

42. Listinnými důkazy bylo dále prokázáno, že obžalovaný měl poměrně vážné velké finanční potíže. Podle vyhodnocení finančního šetření (č. l. 478-484 trestního spisu) a finančního šetření k osobě obžalovaného [jméno] [příjmení] (č. l. 486-503, 509-526 trestního spisu) byl obžalovaný pouze majitelem účtu vedeného u Moneta Money Bank, a. s., který si založil v roce 2014, následně bylo dispoziční právo k účtu omezeno na základě exekučních řízení, a pro dlouhodobý debetní zůstatek byl účet bankou zrušen ke dni 23. 1. 2019. Podle sdělení insolvenčního správce a seznamu přihlášených pohledávek (č. l. 504-508 trestního spisu) byl usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne [datum rozhodnutí], [číslo jednací] [anonymizováno] [číslo jednací], zjištěn úpadek obžalovaného a bylo povoleno jeho oddlužení. Celková výše přihlášených pohledávek obžalovaného jako dlužníka činila 987.280,62 Kč.

43. Podle protokolů o vydání a zjištění dat mobilních telefonů (čl. 1333-1384 trestního spisu) obžalovaný často a pravidelně navštěvoval různé pornostránky s rozličným zaměřením sexuálních scén.

44. Obžalovaný byl podle opisu evidence přestupků (č. l. 1426 trestního spisu) a zpráv z místa bydlíště včetně přestupkového rozhodnutí (č. l. 1429-1431, 1432-1435 trestního spisu) jednou postihován pro přestupek proti občanskému soužití pokutou ve výši 2.000 Kč, jehož se dopustil dne 16. 10. 2018 fyzickým napadením jiné osoby v baru.

45. Podle opisu z evidence rejstříku trestů (č. l. 1436-1441 trestního spisu) pak byl obžalovaný trestně postihován celkem sedmkrát na území České republiky a v jednom případě na území Belgie. Ze starších odsouzení byl obžalovaný v letech 1989, 1994, 1995, 1996 a 1999 odsuzován vždy za majetkové trestné činy, přičemž kromě prvního odsouzení, kde byl stíhán ještě jako mladistvý a následně amnestován, mu byl v ostatních čtyřech případech uložen vždy nepodmíněný trest odnětí svobody.

46. Ze spisu Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 17 T 11/2000 (příloha č. P-2 trestního spisu) soud dále zjistil, že rozsudkem tohoto soudu ze dne 18. 5. 2000, č. j. 17 T 11/2000-249 (rovněž č. l. 1400-1410 trestního spisu), byl obžalovaný uznán vinným tím, že dne 27. 12. 1999 kolem 01:00 hod. v Českých Budějovicích na pokoji své ubytovny kuchyňským nožem o délce 21 cm v úmyslu smrti napadl [jméno] [příjmení] tak, že ji desetkrát bodl a způsobil jí tři rány na zádech, jednu bodnořeznou ránu na přední ploše hrudníku, dvě bodné rány v pravém podžebří, z nichž jedna zasáhla i játra, tři bodnořezné rány na pravé horní končetině a jednu bodnou ránu na pravém stehnu, přičemž došlo k bezprostřednímu ohrožení života poškozené a způsobená zranění si vyžádala specializovanou lékařskou péči. Toto jednání obžalovaného bylo kvalifikováno jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 trestního zákona ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona, a obžalovaný za něj byl odsouzen k trestu odnětí svobody na dobu deseti let se zařazením pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou, dále k trestu propadnutí věci, předmětného kuchyňského nože, a dále by zavázán k náhradě škody poškozené ve výši 1.140 Kč. Proti rozsudku obžalovaný podal odvolání, avšak následně jej vzal svým podáním zpět. Rozsudek nalézacího soudu tak nabyl právní moci dne 20. 7. 2000. Vzhledem k započtení vazby obžalovaný vykonával trest odnětí svobody fakticky ode dne 27. 12. 1999. Dne 17. 2. 2009 obžalovaný ve věci požádal o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, ale jeho žádost byla usnesením ze dne 19. 3. 2009, sp. zn. 3 PP 35/2009, pravomocným dne 24. 3. 2009 zamítnuta.

47. Okresním soudem v Prachaticích byl obžalovaný dle písemností z trestního spisu (č. l. 1411-1419 trestního spisu) ve věci sp. zn. 4 T 94/2011 odsouzen za přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákona, jehož se dne 27. 6. 2011, dopustil úmyslným rozbitím skleněné výlohy, což dle svého vyjádření učinil ve vzteku po svém okradení, k trestu odnětí svobody na 2 měsíce s podmíněně odloženým výkonem tohoto trestu na zkušební dobu 1 roku, v níž se osvědčil ke dni 31. 10. 2012.

48. Časově poslední odsouzení obžalovaného dle výše citovaného opisu rejstříku a policejní zprávy (č. l. 1424 trestního spisu) bylo učiněno belgickým soudem v Dendermonde dne 24. 10. 2018 ve věci sp. zn. 2018 /4294 2907, a to opět pro trestné činy krádeže spáchané na území města Lokerenu, za což byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody na 6 měsíců.

49. Dle protokolu o zadržení a vazební materiálů (č. l. 903-954 trestního spisu) byl obžalovaný v projednávané věci po zadržení dne 13. 12. 2019 vzat do vazby, kterou vykonává dosud.

50. V hlavním líčení soud k osobě obžalovaného vyslechl další tři znalce. Znalce MUDr. Marta Holanová přednesla závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ve shodě s jeho písemným vyhotovením (č. l. 1276-1299 trestního spisu). Z psychiatrického hlediska u obžalovaného nebyla dle znalce zjištěna duševní porucha, která by byla forenzně významná, v inkriminované době neužíval řádné léky, necítil se ani sám nemocen a nejednal v psychotickém stavu. Znalce však u obžalovaného zjistila těžkou anetickou poruchou osobnosti typu morální necitlivosti s nápadnými rysy schizoidními a disociálními a se sklonem k abusu alkoholu, aniž by na tomto byl závislý. Porucha osobnosti není léčbou změnitelná, jde o trvalou povahovou vadu. V době činu se obžalovaný nacházel ve stavu lehké až středně těžké alkoholové opilosti. Obžalovaný byl zvyklý požívat alkohol, byl schopen si v rozhodné době odříci jeho požití, zná účinky alkoholu na svou osobu, a dokáže si tedy uvědomit důsledky vlivu požitého alkoholu na své chování a předvídat své jednání pod jeho vlivem. V důsledku opilosti byla jeho schopnost ovládací nepodstatnou měrou snížena, jeho schopnost rozpoznávací byla zachována. Alkohol se také podílel na snížení jeho chabých morálních zábran, ovšem na své jednání si obžalovaný pamatuje. Požitý alkohol se na páchaní trestného činu nepodílel forenzně významnou měrou, vliv na chování posuzovaného měla porucha jeho osobnosti, ovšem ani ta není z hlediska forenzního závažná. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení, je si vědom závažnosti svého jednání a očekává dlouhý nepodmíněný trest. Znalce neshledala u obžalovaného podmínky pro uložení ochranného psychiatrického či protialkoholního léčení, neboť z psychiatrického hlediska obžalovaný nebezpečný není a pití alkoholu dokáže ovládat, není na něm závislý.

51. V rámci hlavního líčení pak znalce vyjasnila, že její závěry platí ve vztahu k jejímu posuzování obžalovaného z psychiatrického hlediska a nijak nekolidují se závěry znalce z oboru sexuologie. Dále doplnila, že spouštěčem jednání obžalovaného mohlo být to, že se nechá poměrně snadno vyprovokovat. Jakmile je konfrontován s výzvou k určitému jednání, dokáže se chovat zcela odlišně od svého běžného způsobu chování, začne být nápadně vzhledově nepříjemný a slovně agresivní. Tento závěr mohla znalce učinit i na základě jednoho vlastního pokusu provedeného v rámci rozhovoru při vyšetření. Proto znalce usuzuje, že posuzované jednání nebylo dopředu plánované, ale došlo k němu v určité situaci za určitých okolností, kdy měl k němu jednak příležitost a zároveň došlo k odstranění jeho velmi slabých morálních zábran k tomu, aby realizoval svoje parafilmní chování. Znalce se rovněž vyjádřila k negaci uložení ochranného léčení ze strany obžalovaného v tom smyslu, že tento si sám uvědomuje problematičnost svého chování, je si vědom své poruchy, ale chladně racionálně postupuje tak, aby sám se sebou nic dělat nemusel. Sám sebe vnímá negativně, uvědomuje si, že jeho pobyt na svobodě je nebezpečný, nelpí na hodnotách a na tom, že by něco budoval či na něčem stavěl svůj život, nelpí na tom, že by se měl vrátit z vězení zpět do života. V světle těchto poznatků je dle znalce třeba vnímat vyjádření obžalovaného, který se v rozhovoru s ní vyjádřil tak, že pokud nedostane trest doživotí, zabije ve vězení další osobu, aby se už nedostal na svobodu. Zároveň tato slova obžalovaného dle znalce nelze brát na lehkou váhu, neboť ten je nevyřkl kvůli svému předvádění.

52. Znalce MUDr. Petra Sejblová z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, a PhDr. Marcela Langová Šindelářová z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, rovněž přednesly závěry svého znaleckého posudku ve shodě s jeho písemným vyhotovením (č. l. 1300-1319 trestního spisu). Ze sexuologického hlediska obžalovaný [jméno] [příjmení] trpí poruchou sexuální preference (dříve sexuální deviací) typu agresivní

sadismus, v případě prokázání spáchání projednávaného činu byla u obžalovaného přítomna i složka nekrofilní. Porucha sexuální preference nebyla dosud žádným způsobem u obžalovaného léčena a on sám nebyl srozuměn s preventivními opatřeními, které by snižovaly riziko recidivy parafilního jednání. Schopnost rozpoznávací byla u obžalovaného plně zachována, jeho schopnost ovládací byla snížena podstatně v důsledku zmiňované poruchy, nebyla však vymizelá. Požití alkoholu před činem snáze desinhibovalo parafilní nutkání vyplývající z poruchy sexuální preference typu agresivní sadismus s nekrofilní složkou. Motiv jeho jednání byl s pravděpodobností hraničící s jistotou patologicky sexuální s tím, že ze sexuologického hlediska je pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný pro vysoké riziko recidivy analogického jednání. Znalkyní je proto navrhováno uložení ústavního ochranného sexuologického léčení obžalovaného. Z pohledu psychologického je osobnost obžalovaného hodnocena jako poruchově strukturovaná se smíšenými rysy schizoidními a disociálními. Intelekt obžalovaného je umístěn v pásmu širší normy, na verbální úrovni reaguje obžalovaný lépe, na neverbální úrovni hůře, jednotlivé intelektové schopnosti jsou rozvinuty nepříliš stejnoměrně, patologický pokles intelektu však zjištěn nebyl. Jednání obžalovaného je popsáno jako jednoznačně charakteru sadistického, motivace k němu vyplývala z patologicky formované sexuality obžalovaného, k němuž měl do jisté míry předobraz ve svém jednání stejného charakteru v roce 1999, za které byl odsouzen. Prognóza dalšího vývoje osobnosti obžalovaného ve vztahu k protispolečenské činnosti vzhledem k jeho trvalé osobnostní struktuře příznivá není, protože proces stárnutí může projevy některých osobnostních rysů, jak zklidňovat, tak akcentovat, což záleží na mnoha okolnostech, které nyní lze jen těžce předvídat. Riziko opakování stejné trestné činnosti v případě, že by se obžalovaný nepodrobil sexuologickému léčení, je jednoznačně velmi vysoké a předpoklady k resocializaci obžalovaného velmi chabé.

53. K dotazům doplnila zejména znalkyně MUDr. Sejbalová v hlavním líčení následující. Vyjasnila, že porucha sexuální preference patří mezi duševní poruchy, resp. mezi poruchy sexuální, a proto znalkyně MUDr. Holanová u obžalovaného žádnou duševní poruchu nediagnosticsovala, jelikož se nejedná o duševní poruchu z psychiatrického hlediska. Dále uvedla, že typické pro sexuální deviace je situace, kdy běžná sexuální aktivita vyvolává v pacientovi odpor, protože je vzrušován jinou ne kooperativní sexuální aktivitou. Z těchto důvodů obžalovaný může proklamovat svou asexualitu a odpor k ženskému tělu na straně jedné, neboť v kontaktu s fyzickou ženou, která byla souhlasná k sexuální aktivitě, doposud ve svém životě vždy selhal, ale na druhou stranu poměrně často navštěvuje pornostránky a ventiluje tak svou sexualitu. Tím, že obžalovaný neumí naplnit zdravý sexuální scénář a součástí jeho sexuality je právě sadistická složka, není překvapivé, že cílem jeho násilného jednání se stala právě osoba, ke které měl pozitivní emoční vztah. Pokud jde o ovládací schopnosti obžalovaného v době činu, jejich podstatné snížení, nikoli však vymizení, způsobovala především jeho sexuální deviace, zatímco alkohol pouze odbrzdil jeho sadistické jednání, k němuž ovšem mohlo dojít ve strážlivém stavu. Překvapivá není dle znalkyně ani delší doba od spáchání obdobného jednání, v daném případě 20 let, neboť to je pouze dokladem dlouhodobého a trvalého charakteru sexuální deviace a toho, že na svobodě se osoby s touto poruchou snaží ovládat svá sadistická nutkání. Typický sadista bývá vzrušován jak psychickým, tak fyzickým utrpením oběti, pocitem, že má oběť ve své moci a může si s ní dělat cokoli dle svého uvážení. Pokud je přítomna i nekrofilní složka, sadistu dále vzrušuje i mrtvé tělo, které jinak vyvolává ve zdravém člověku odpor, a on s ním provádí různé činnosti jako fragmentaci, otáčení těla apod. Znalkyně dovozovala, že nekrofilní touha vidět mrtvé tělo znovu, mohla stát i za tím, že se obžalovaný znovu vrátil na místo činu. Obžalovaný svou pravou motivaci tohoto kroku neobjasněl, znalkyně se však domnívá, že krádež peněz na místě, pokud k ní došlo při návratu obžalovaného, mohla být spíše druhem racionalizace jeho chování, neboť obžalovaný mohl svou oběť okrást ihned po činu a patrně si nechtěl přiznat, že ho více k návratu láká mrtvé, zmučené tělo. K negativnímu postoji obžalovaného k navrhovanému ochrannému léčení znalkyně sdělila, že získání náhledu je jedním z cílů léčení, obžalovaný se ovšem tomuto vnitřně brání, protože ví, že bude považován za

sexuálního devianta. S tím souvisí i to, že si zároveň uvědomuje, že je nebezpečný, že své vlastní sexuality má strach, ví, že není obvyklá, ale nechce se ní léčit, a nedokáže si ani připustit, že to, co ho vzrušuje, je ve skutečnosti závažné a společensky nebezpečné. Jeho vlastní schopnost řešit tento problém, a tak chránit okolí, je tedy malá, proto vidí jako bezpečnou ochranu pro společnost svůj doživotní trest, a proto o něm mluví tak, že ho chce dostat. Přes odpor k léčbě je možné pacienta v průběhu léčení většinou k náhledu dovést. V případě obžalovaného samotný výkon trestu nijak nesníží riziko recidivy, protože zcela zásadní pro jeho resocializaci a snížení rizika recidivy je jeho specializovaná sexuologická ústavní léčba. Vzhledem k tomu, že obžalovaný vyjádřil svůj odmítavý postoj k ústavní sexuologické léčbě jak před znalkyněmi, tak opakovaně před soudem, změnila znalkyně svůj původní návrh v tom směru, že navrhla, aby byla obžalovanému uložena zabezpečovací detence, jejíž součástí jsou i přípravné kroky na ústavní léčbu, a je tedy možné, že se jeho motivace k podstoupení léčby postupem času změni právě v průběhu detence.

54. Na základě výše popsaného dokazování pak soud učinil následující závěry o skutkovém ději. Soud nemá žádných pochyb, že se obžalovaný vůči poškozené dopustil jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu, a které je podrobně popsáno ve výroku tohoto rozsudku. Z provedeného dokazování je totiž patrné, že obžalovaný v situaci, kdy na jedné straně řešil svou insolvenční a nedostatek financí, na druhé straně obdržel dne 12. 12. 2019 zálohu mzdy a druhého dne nešel do práce, vypil inkriminovaného večera relativně velké množství alkoholu v restauraci Na Mlýnku, kterou vyhledával pravidelně kvůli hostinské [jméno] [příjmení], která se k němu stejně k dalším hostům chovala velice vstřícně a mile. Obžalovaný byl přitom prokazatelně poslední osobou, které v noci z 12. na 13. 12. 2019 zůstala s poškozenou [jméno] [příjmení] v restauraci. On sám tuto skutečnost připustil, jeho doznání potvrzují vyjádření dalších svědků a dále stopy zanechané na místě činu, kde v jinak uklizené restauraci těsně před odchodem poškozené [jméno] [příjmení] zůstaly v popelníku toliko nedopalky cigaret poškozené a obžalovaného a na baru nedopitá pивní sklenice se stopami obžalovaného. Hosté se přitom rozešli kolem jedné hodiny po půlnoci, resp. nejpozději dle výpovědi svědka [jméno] [příjmení] odešel právě on kolem půl druhé v noci. Jakkoli se již v minulosti vícekrát stalo, že obžalovaný zůstal s poškozenou jako poslední host a odešel s ní, aniž by se k ní choval jakkoli nevhodně, tentokrát se z důvodů, které se nepodařilo soudu zcela objasnit, rozhodl zachovat zcela odlišně. Podle kamerových záznamů obžalovaný restauraci opustil až těsně před třetí hodinou v noci. V takto vymezeném čase, které se dle znaleckých závěrů shoduje s dobou smrti poškozené, a vzhledem k tomu, že stopy obžalovaného se našly na dvou vražedných nástrojích, jež usmrtily poškozenou, tedy na jeho vlastním pásku, jímž byla poškozená uškrcena, a na noži, který obžalovaný vydal, nemá soud pochyb o tom, že právě obžalovaný za pomoci těchto nástrojů poškozenou zavraždil. Obžalovaného ze spáchání tohoto odporného činu usvědčuje naprosto jednoznačně také značné množství dalších stop popsaných podrobně výše. Zejména je však třeba zmínit, že obžalovaný se při činu zranil na levé ruce, a jeho krev, jakož i stopy jeho obuvi se našly na místě činu. Stopy krve obžalovaného byly zjištěny dokonce i pod nehty poškozené. Krev poškozené se naopak našla na oblečení poškozeného, jehož se zbavil. Není pak vyloučeno, že k vraždě poškozené mohly být použity i další nože, které byly u obžalovaného zajištěny, neboť ten je mohl na místě očistit od krevních stop houbičkou nalezenou na místě činu, obsahující stopy krve obžalovaného i poškozené. To, že s tělem poškozené obžalovaný manipuloval, pak prokazuje jeho další krevní stopa na ponožce poškozené. Všechny takto zjištěné stopy přitom nemohl zanechat nikdo jiný než pachatel této vraždy, a naopak na místě činu nebyly zjištěny žádné stopy jiné osoby. Vpravdě hrůzný a brutální způsob spáchání tohoto zločinu je pak detailně popsán výše. Na tomto místě soud podotýká, že jakkoli znalci nedokázali určit přesné pořadí vzniku ran, zdá se soudu nejpravděpodobnější, že obžalovaný nejprve napadl poškozenou páskem, který měl toho večera ve svých kalhotách, neboť řezná obranná zranění nebyla u poškozené zjištěna, ale podle stěru pod nehty se stopami obžalovaného se poškozená útoku alespoň chvíli bránila, k čemuž mohlo dojít nejspíše právě při prvotním škrcení. Po ztrátě vědomí

a v době, kdy již patrně poškozená umírala na poranění vzniklá dušením, obžalovaný poškozenou vysvlékl a s mimořádnou intenzitou a až neskutečným počtem opakování jí způsobil nožem bodná a bodnořezná poranění nožem především na obličeji, hlavě, hrudníku, břichu, v oblasti zevního i vnitřního genitálu, konečníku, hýždí i dalších částech těla. Poškozená neměla nejmenší šanci tento výjimečně agresivní a brutální útok přežít. Cílem obžalovaného zjevně nebylo toliko poškozenou usmrtit a okrást, jak je rozvedeno níže, ale především uspokojit jeho perverzní sexuální sadistické a nekrofilní sklony. Způsob vraždy včetně nakládání s tělem poškozené po její smrti takové charakteristiky jednoznačně vykazuje a obžalovaný relevantní poruchou sexuální preference prokazatelně trpí. Tato duševní porucha ani žádné zjištěné okolnosti zjištěné k osobě obžalovaného přitom nevylučují jeho odpovědnost za daný čin, neboť přes jeho středně těžkou opilost a těžkou anetickou poruchu osobnosti typu morální necitlivosti s nápadnými rysy schizoidními a disociálními a se sklonem k abusu alkoholu nevymizely v době činu jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti. V minulosti se pak obžalovaný dokonce již dopustil pokusu vraždy za nápadně podobných okolností, tedy rovněž opakovaným bodáním nožem do těla poškozené ženy v kontextu sexuálního uspokojení. Po skončení útoku na poškozenou obžalovaný, jak sám připustil, z číšnické peněženky poškozené odcizil nejméně 7.000 Kč a z kuchyně restaurace dále odcizil ze zásuvky pracovního stolu ke škodě majitele restaurace [jméno] [příjmení], tři výše specifikované kuchyňské nože značky Tescoma, které následně ukryl na svém hotelovém pokoji. Soud má však za vyvrácenou provedeným dokazováním verzi obžalovaného, dle níž k tomuto odcizení došlo až při opětovné návštěvě místa činu. Soud má totiž kamerovými záznamy a krevními stopami za prokázané, že se odcizení těchto věcí obžalovaný dopustil bezprostředně po činu. Při tříčtvrtěhodinovém setrvání na hotelovém pokoji se obžalovaný nepochybně důkladně umyl od krevních stop, nemohl je tedy při opakované návštěvě místě činu zanechat na číšnické peněženke, navíc i dle svého vyjádření odnesl nože v papírové tašce, kterou však sebou měl dle kamerových záznamů právě při první cestě z místa činu, nikoli však již při té druhé. S těmito věcmi tedy obžalovaný opustil místo činu, cestou se zbavil své zakrvácené mikiny a vrátil se na hotelový pokoj. Zde zůstal 45 min. následně se patrně kvůli prodloužení účinku ukojení sadistických sklonů, jak uvedla znalkyně sexuoložka, vrátil na krátkou chvíli na místo činu, a odsud se po chvíli procházení vrátil opět na hotelový pokoj. Na něm zůstal až do čtrnácté hodiny dne 13. 12. 2019, kdy vyrazil do nedaleké lékárny nechat si ošetřit poranění na levém ruce, po němž byl zadržen policií.

55. Takto zjištěný skutkový stav v zásadě odpovídá obžalobě a je podrobněji popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

III. Obhajoba obžalovaného

56. Svoji obhajobu obžalovaný za situace, kdy se ke své svou vině nevyjádřil, založil primárně na zpochybnění právního hodnocení jeho činu jako spáchaného v úmyslu získat majetkový prospěch a zdůraznění rozhodných okolností ve vztahu k ukládanému trestu. S takto vymezenou obhajobou se pak soud vyrovnává v příslušných pasážích rozsudku.

IV. Právní posouzení

57. Po právním posouzení prokázaných skutečností soud shledal, že obžalovaný usmrtil svým jednáním poškozenou v přímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a takový čin spáchal v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, zvláště surovým způsobem, a nadto za situace, kdy již byl dříve za pokus trestného činu vraždy potrestán, tedy opětovně. Krajský soud tak uzavřel, že obžalovaný naplnil skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 a odst. 3 písm. h), i), j) trestního zákoníku.

58. Formu zavinění pokládá soud za prokázanou, neboť obžalovaný si, i přes svou opilost, byl zcela jistě vědom toho, že zaútočí-li na druhého tak silnou intenzitou a takovýmto způsobem, způsobí tím poškozené smrtelné zranění. A takový následek obžalovaný způsobit zjevně také chtěl, neboť uspokojení jeho sexuálně deviantních tužeb zjevně mohlo dovršit jedině usmrcení

poškozené a nakládání s jejím těle i po její smrti. K tomu užil různé druhy mimořádně intenzivního násilí (dušení, bodné a bodnořezné rány ostrým nožem a tupé násilí údery či zmáčknutím), proti různým částem těla (obličej, hlava, hrud', břicho, genitálie, konečník a hýždě), a to i těch částí těla, o nichž je všeobecné známo, že jsou zde uloženy životně důležité orgány, a nakonec i úplnou devastaci těla poškozené.

59. Jeho středně těžké ovlivnění alkoholem pak vedlo toliko k oslabení zábran, avšak obžalovaný mohl v době činu rozpoznat jeho protiprávnost a mohl své jednání ovládat. Schopnost rozpoznávací byla snížena nepodstatně, schopnost ovládací pak byla snížena podstatnou měrou, nikoli však v souvislosti s alkoholem, nýbrž kvůli jeho sexuálně deviantním sklonům.

60. Vzhledem k tomu, že obžalovaný byl rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 17 T 11/2000 pro pokus trestného činu vraždy podle § 8 odst. 1 a § 219 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb., k trestu odnětí svobody v trvání 10 let, který vykonal dne 27. 12. 2009, musel zdejší soud shledat, že byl naplněn i znak kvalifikované skutkové podstaty uvedený v ustanovení § 140 odst. 3 písm. h) trestního zákoníku, tedy že obžalovaný spáchal čin opakovaně. To, že se v minulosti rovněž jednalo o pokus trestného činu, nemá na dané posouzení vliv. Znak opětovnosti bude naplněn i v případě, že některý z trestných činů vraždy dosáhl toliko stadia pokusu nebo přípravy. Nevyžaduje se, aby za takový čin byl již pravomocně odsouzen, ale jsou zde zahrnuty i případy, kdy pachatel byl již v minulosti za takový čin pravomocně odsouzen nebo i potrestán tak, jak tomu bylo i v daném případě, a není významné, zda ohledně takového odsouzení již platí fikce, že se na pachatele hledí, jako by odsouzen nebyl. Rozhodná není ani délka doby, která uplynula od spáchání takového dřívějšího činu, případně délka, jež uplynula od předchozího odsouzení za něj□.

61. Zcela v souladu s obžalobou soud dospěl k závěru, že specifickým znakem útoku obžalovaného na poškozenou byla vysoká míra brutality, kterou se čin vymyká z rámce většiny trestných činů tohoto druhu. Svědčí o ní zejména množství poranění na těle poškozené, z nichž většina byla způsobena s vysokou razancí, z různých směrů a také za použití více nástrojů (přínejmenším dvou) a mechanismů (viz výše). Dle komentářové literatury se spácháním trestného činu vraždy zvláště surovým způsobem rozumí vražedný útok s extrémně vysokou mírou brutality, která se podstatně vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu. Není však nezbytné, aby tento útok zároveň vyvolával zvýšenou trýzeň poškozeného (srov. R 1/1993). Může k němu dojít právě i v případě, kdy oběť je již v počátku útoku v bezvědomí. Vražda je sama o sobě čin vyznačující se surovostí. Pro naplnění znaku, „zvláště surovým způsobem“ musí jít o takovou míru surovosti, která se výrazně vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu, kdy rozhodují je zde způsob, jímž byla oběť usmrcena. Typicky to bude takový způsob útoku, který je spojen s ubíjením oběti a nápadnější devastací jejího těla. Pokud je oběť nejprve dvakrát podříznuta a následně jí je zasazeno 31 bodných ran, pak zcela jistě lze o nápadnější devastaci těla hovořit□. V daném případě jednání obžalovaného dané charakteristiky zcela jednoznačně naplňuje, a i podle ustálené judikатурní praxe□, je zřejmé, že právě kvůli výše uvedeným skutečnostem je nutno v jednání obžalovaného spatřovat i naplnění znaků kvalifikované skutkové podstaty trestného činu vraždy podle § 140 odst. 3 písm. i) trestního zákoníku, neboť se jedná o vraždu spáchanou zvláště surovým způsobem.

62. Spornou pak obhajoba učinila otázku, zda je na místě právně kvalifikovat jednání obžalovaného podle § 140 odst. 3 písm. j) trestního zákoníku, jestliže znalkyně dovozovaly jako hlavní motivaci uspokojení obžalovaného s agresivně sadistickou poruchou sexuální preference. K tomu je však třeba podotknout, že v úmyslu získat majetkový prospěch bude dle teorie trestního práva vražda spáchána především v případech, kdy jednání pachatele bude směřovat k zmocnění se věci, peněz nebo jiného majetku oběti. K získání majetkového prospěchu však nemusí dojít. Minimální výše majetkového prospěchu není stanovena, ani velmi malý prospěch sám o sobě neodůvodňuje nepoužití této okolnosti, neboť zásadně svědčí o tom, že pachatel si

neváží lidského života a má k němu zcela bezohledný postoj. Jestliže tedy v daném případě měl za soud za prokázané, že se obžalovaný bezprostředně po vraždě poškozené zmocnil finančního obnosu z její peněženky, který sice činil jen přibližně 7.000 Kč, ovšem zároveň odpovídal poměrně značné části mzdy, kterou obžalovaný nacházející se ve finanční tísní daného dne rovněž obdržel, a mimo to odcizil v restauraci ještě tři nože, svědčí i tato skutečnost o pohrdavém a ziskuchtivém postoji obžalovaného k životu poškozené. Je třeba také připomenout, že obžalovaný je v oblasti majetkových trestných činů speciálním recidivistou, který se takového jednání dopustil naposledy přibližně jeden rok před vraždou poškozené. Nelze tedy v současnosti vykládat jeho jednání jinak, než že získání majetkového prospěchu bylo rovněž součástí motivace ke spáchání jeho trestného činu, byť patrně ne jedinou a hlavní. Nutno také připomenout, že jasněji by do otázek řešení motivů jednání obžalovaného v současnosti mohl vnést už toliko obžalovaný, a to včetně objasnění okolností, pro které by mohla být ziskuchtivost jeho jednání i vyloučena. Tento ovšem svým přístupem k obhajobě takovou možnost vyloučil. Jestliže soud tedy aktuálně vychází z dostupného rozsahu dokazování, nemá jinou možnost, než konstatovat i naplnění finanční motivace daného zločinu ve smyslu ustanovení § 140 odst. 3 písm. j) trestního zákoníku, neboť není pochyb o tom, že obžalovaný v důsledku usmrcení poškozené majetkový prospěch získal.

V. Druh a výměra trestu

63. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícímu závěru.

64. Za zvlášť závažný zločin vraždy dle § 140 odst. 3 písm. h), i) j) trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v rozmezí 15 až 20 let.

65. Soud po zhodnocení všech relevantních kritérií konstatuje, že na straně obžalovaného neshledal žádných polehčujících okolností. Na druhou stranu obžalovanému přitěžuje toliko jeho majetková trestní minulost ve smyslu ustanovení § 42 písm. p) trestního zákoníku, a to ještě pouze jeho poslední odsouzení belgickým soudem. Pět starších odsouzení lze vzhledem k časovému odstupu a jejich zahlazení využít toliko pro hodnocení osoby obžalovaného. Ostatní standardně přitěžující okolnosti (speciální recidiva, ziskuchtivost a zvlášť surový způsob jednání) jsou zase v daném případě zahrnuty v kvalifikovaných podstatách daného zločinu.

66. Soud na základě shora uvedených zjištění zvažoval, jaký trest obžalovanému uložit. V daném případě je tedy zcela na místě ukládat trest represivního charakteru, ostatně zákonná sazba jiný druh trestu ani nepřipouští. Povahu a závažnost trestného činu jsou dány již samotným charakterem trestné činnosti, jelikož obžalovaný se dopustil typově nejzávažnější trestné činnosti směřující proti lidskému životu. Nutno ovšem podotknout, že v daném případě byl především právě mimořádně závažný způsob spáchání daného trestného činu a výjimečně defektní osobnost obžalovaného klíčovým východiskem úvah soudu o ukládání trestu. Při zohlednění především těchto rozhodných skutečností měl soud totiž v daném případě za naplněné podmínky pro ukládání výjimečného trestu, jehož uložení bylo navrhováno i státní zástupkyní.

67. Podle § 54 odst. 1 trestního zákoníku se výjimečným trestem rozumí jednak trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Výjimečný trest může být uložen jen za zvlášť závažný zločin, u něhož to trestní zákon dovoluje. Podle § 54 odst. 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let může soud uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvlášť závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena.

68. Z hlediska povahy a způsobu spáchaného zločinu považuje soud za rozhodné, že obžalovaný naplnil kvalifikovanou podstatu zvlášť závažného zločinu vraždy hned třemi výše popsanými způsoby. Po téměř přesně dvaceti letech od spáchání svého prvního pokusu se dopustil velmi

obdobným, avšak mnohem tragičtějším způsobem, dalšího vražedného útoku vůči bezbranné ženě. Tímto činem navíc získal nijak vysoký majetkový prospěch, jakkoli, jak výše uvedeno, tato skutečnost nebyla jistě tou hlavní pohnutkou jeho jednání. [příjmení] mírou brutality jeho útoku vůči [jméno] [příjmení], který zahrnoval užití různých nástrojů agrese, více druhů násilí a mimořádné intenzity násilí, způsobovalo především ukojení jeho sexuálně motivovaných sadisticko nekrofilních choutek. Již tyto skutečnosti jsou dostatečným podkladem pro závěr soudu o tom, že v případě obžalovaného je namíste ukládání výjimečného trestu, neboť závažnost zvláště závažného zločinu, jehož se obžalovaný dopustil, je v důsledku naplnění výše popsané kombinací prvků zcela jistě vysoká ve smyslu ustanovení § 54 odst. 2 trestního zákoníku, a je tím tedy vedle přípustnosti daného druhu trestu u konkrétního zločinu splněna jedna z podmínek pro uložení výjimečného trestu na 20 až 30 let. Na podporu tohoto závěru soud odkazuje i na relevantní judikatur, dle níž jsou-li současně splněna již dvě kritéria kvalifikovaných skutkových podstat zločinu vraždy, je jen samozřejmé, že to zvyšuje závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu. V usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 8. 2019, sp. zn. 8 Tdo 818/2019, je pak konstatováno, že pro uložení výjimečného trestu svědčí podmínka velmi vysoké závažnosti zvláště závažného zločinu vraždy podle § 54 odst. 1, 2 trestního zákoníku, která vyplynula ze současného naplnění více okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby, protože obžalovaný se dopustil zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i), j) trestního zákoníku, tedy že kromě uvedené zvláště přitěžující okolnosti surového provedení činu jednal i se zjištěným záměrem ve smyslu písm. j) citovaného ustanovení.

69. Druhou podmínkou ve smyslu citovaného ustanovení § 54 odst. 2 trestního zákoníku je obzvláště ztížená možnost nápravy pachatele. Rovněž tuto zákonnou podmínku shledal soud v daném případě za naplněnou vzhledem k znaleckým závěrům o osobě obžalovaného, tedy jeho těžké poruše osobnosti a sadisticko nekrofilní poruše sexuálně preference, a to včetně obžalovaným opakovaně proklamované naprosté absence zájmu svou sexuální poruchu lékařsky řešit. Znalkyně jasně deklarovaly, že bez podstoupení sexuologického léčení, k němuž se obžalovaný staví výrazně negativně, což jakoukoli jeho účinnost v podstatě eliminuje, je jeho resocializace v podstatě vyloučená bez ohledu na délku vykonaného trestu odnětí svobody a riziko opakování jeho jednání velmi vysoké.

70. Soud dále zvažoval, zda v případě obžalovaného nejsou splněny dokonce i zákonné podmínky pro uložení výjimečného trestu doživotí podle § 54 odst. 3 trestního zákoníku, jak bylo obžalobou původně navrhováno. Ze tří podmínek pro dovození mimořádně vysoké závažnosti zvláště závažného zločinu, z nichž první (přípustnost) lze mít za naplněnou, by dle názoru u druhé zákonné podmínky pro tento druh trestu, bylo možné dovodit zvláště zavrženíhodný způsob provedení činu vzhledem k jeho výše popsanému způsobu provedení. Následek daného činu byl nepochybně zcela fatální, ale nikoli zvláště těžký ve smyslu trestního zákoníku, jak je vykládáno relevantní literaturou. Podobně nelze odpudivou pohnutku jednání obžalovaného hodnotit jako zvláště zavrženíhodnou pohnutku ve smyslu § 54 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, jelikož tato byla pohnutka vyvolána biologicky a pramenila z jeho deviantního pudového založení. Především však soud ze dvou podmínek pro naplnění třetího zákonného kritéria podle § 54 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, nedovodil žádnou z nich, neboť délka trestu nemá vliv na vymizení patologií u obžalovaného, jelikož to může zajistit toliko sexuologické léčení, a účinnou ochranu společnosti lze zajistit i kombinací trestu a ochranného opatření zvoleného soudem. Proto tedy soud i přes chování obžalovaného, který požadavek na uložení doživotní trestu opakovaně, a to i před soudem, proklamoval s deklarací ochoty opakovat své násilné jednání vůči dalším osobám, neměl zákonné podmínky pro uložení tohoto druhu trestu za naplněné.

71. Nicméně všechny výše uvedené skutečnosti, a především současné naplnění obou podmínek podle § 54 odst. 2 trestního zákoníku, z nichž je pro ukládání výjimečného trestu dostačující i jediná, jakož i vysoká míra jejich naplnění, vedly soud k závěru, že obžalovanému je v této věci na

místě ukládat jako přiměřený a spravedlivý výjimečný trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let, a to na samé horní hranici takto vymezené sazby. S ohledem na zvlášť zavrženíhodný způsob provedení vraždy [jméno] [příjmení] a obzvláště ztíženou možnost nápravy obžalovaného [jméno] [příjmení] proto soud uložil obžalovanému výjimečný trest odnětí svobody na 29 let a 10 měsíců. Takto vyměřený trest v zásadě odpovídá návrhu státní zástupkyně na ukládání shodného druhu trestu již v horní polovině zákonné trestní sazby. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný při splnění zákonných podmínek zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.

72. Na takový trest je však se shora uvedených důvodů možno nahlížet jako na odpovídající pouze při současném uložení peněžitého trestu, který dokresluje závažnost následku dané trestné činnosti včetně jejího majetkového prospěchu. Proto soud jako další trest uložil obžalovanému trest peněžitý ve výměře 20 denních sazeb po 665 Kč, tedy v celkové výši 13.300 Kč. Majetkové poměry obžalovaného rozvedené výše jsou sice mizivé, avšak daná částka byla u obžalovaného zajištěna a minimálně více než z poloviny pochází z jeho trestné činnosti v daném případě. Zákonná pravidla pro ukládání trestu propadnutí věci či ochranného opatření zabrání věci však neumožňují postihnout celou tuto částku, neboť ve zbytku se prokazatelně jedná o prostředky obžalovaného. Na druhou stranu měl soud za nespravedlivé a nevhodné, aby byl jen část takto zajištěných finančních prostředků byla obžalovanému vrácena v situaci, kdy tento je jinak zcela nemajetný, a poškození nemají kvůli vyhlášené insolvenční relevantních možnostech alespoň symbolické uspokojení svých pohledávek. Proto zajištěnou finanční částku postihl soud právě vyměřeným peněžitým trestem, když zároveň je tím reagováno i na ziskuchtivost jednání obžalovaného. Vzhledem k pravidlům novely trestního účinné od 1. 10. 2020 pak nebyl k peněžitému trestu již stanoven náhradní trest odnětí svobody, neboť ten nyní vyplývá přímo z mechanismu zakotveného v ustanovení § 68 odst. 3 trestního zákoníku. Z téhož novelizovaného rozhodnutí pak vyplývá, že dvojnásobek počtu denních sazeb nesmí ani spolu s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat horní hranici trestní sazby trestu odnětí svobody. K tomuto nově výslovně zakotvenému pravidlu trestání proto bylo přihlédnuto při stanovení shora uvedené výměry výjimečného trestu odnětí svobody. Ve svém celku tedy oba tresty představují dle názoru soudu adekvátní maximální variantu výměry výjimečného trestu až na 30 let, který je v daném případě jednoznačně odpovídající míře provinění obžalovaného.

VI. Ochranná opatření

73. Podle § 100 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku může soud uložit ochranné opatření zabezpečovací detenci vzhledem k osobě pachatele s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a jeho poměrům tehdy, jestliže pachatel spáchal zločin ve stavu vyvolaném duševní poruchou, jeho pobyt na svobodě je nebezpečný a nelze očekávat, že by uložené ochranné léčení s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možnostem působení na pachatele vedlo k dostatečné ochraně společnosti.

74. Vedle výše popsaného trestu soud uložil obžalovanému také zabezpečovací detenci, neboť v jeho případě shledal za naplněné podmínky stanovené výše citovaným ustanovením. Důvodem k uložení tohoto ochranného opatření je především fakt, že obžalovaný dle provedeného dokazování trpí poruchou sexuální preference typu agresivní sadismus s nekrofilní složkou, která byla hlavním motivem jeho jednání. Ze závěrů znalkyň je nepochybné, že bez účinného sexuologického léčení je resocializace obžalovaného v podstatě nereálná a riziko opakování jeho jednání i po výkonu dlouhého trestu odnětí svobody velmi vysoké. Zároveň obžalovaný v různých fázích trestního řízení opakovaně a razantně prezentoval svůj odpor k podstoupení tohoto druhu léčení, což znalkyně vysvětlily jeho neochotou přiznat si danou sexuální deviaci a aktivně pracovat na jejím potlačení, přičemž znalkyně sexuoložka připustila, že s takto negativním postojem obžalovaného ochranné léčení nemůže dosáhnout svého účelu. Na základě těchto důvodů také znalkyně sexuoložka nakonec sama navrhla uložení obžalovanému právě zabezpečovací detenci. Dle názoru soudu z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že obžalovaný je osobou, která projednávaný zločin spáchala ve stavu vyvolaném duševní poruchou, její pobyt

na svobodě je nebezpečný a nelze očekávat, že by ochranné léčení vzhledem k povaze výše uvedené sexuální poruchy a možnostem působení na pachatele bylo dostačující ochranou společnosti. Soud má proto za nezbytné, aby po skončení výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody obžalovaný pokračoval z důvodů ochrany společnosti ve výkonu zabezpečovací detence. Obžalovanému je na tomto místě třeba připomenout, že pokud nezmění svůj přístup k podstoupení sexuologického léčení, zabezpečuje toto rozhodnutí soudu prakticky to, že se až do své smrti nedostane na svobodu. Pokud by však naopak svůj přístup následně přehodnotil, připouští ustanovení § 100 odst. 6 trestního zákoníku i dodatečnou přeměnu tohoto ochranného opatření na ústavní ochranné léčení. Je přitom namístě zdůraznit, že jakkoli se může společnost proti tak závažným formám zlého jednání, jakých se dopustil obžalovaný, bránit právě podobným typem rozhodnutím, nejvíce potřebné je jak pro ochranu společnosti, tak pro vlastní budoucí život obžalovaného, v první řadě právě to, aby si opravdově a hluboce uvědomil, jak odporného zla se dopustil a z jakých důvodů, a z vlastní iniciativy počal pracovat právě na tom, aby se takového jednání vyvaroval do budoucna, ať už bude svou budoucnost trávit na jakémkoli místě.

75. Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku může soud uložit ochranné opatření zabránění věci, jestliže nebyl uložen trest propadnutí věci uvedené v § 70, a věc ohrožuje bezpečnost lidí nebo majetku, popřípadě společnosti, anebo hrozí nebezpečí, že bude sloužit ke spáchání zločinu.

76. V daném případě soud považuje za podstatné zejména to, že ve výroku popsané nože patřící původně [jméno] [příjmení], jsou věcmi ohrožující bezpečnost lidí, neboť dle znaleckého posudku všechny uvedené nástroje, nebo minimálně jeden z nich, byly vražednou zbraní. Druhým důvodem naplňující podmínky daného ustanovení je skutečnost, že jak vyplývá z výše uvedeného, byla již v minulosti použita ke spáchání zločinu, a jednoznačně i vzhledem k jejich charakteru lze mít za vysoce reálné riziko, že budou sloužit ke spáchání zločinu znovu. Zároveň za situace, kdy jejich majitelem byl prokazatelně svědek [jméno] [příjmení], přestože byly zajištěny u obžalovaného, nebylo možné uložit vzhledem k absenci jeho vlastnického práva k nim obžalovanému trest propadnutí těchto věcí. Svědek [jméno] [příjmení] se však vzhledem k okolnostem jejich zneužití jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení před soudem, vlastnického práva k nim zřekl, včetně svých procesních práv jako poškozeného vyplývajících z jeho předchozího vlastnictví. S ohledem na znění ustanovení § 80 odst. 1 trestního řádu by tak následně přicházelo do úvahy naprosto absurdní vrácení těchto vražedných nástrojů samotnému vrahovi. Soud má proto za jednoznačně splněné všechny podmínky podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku pro rozhodnutí o zabránění těchto věcí. Ve smyslu § 104 odst. 1 trestního zákoníku se právní mocí tohoto rozsudku stává vlastníkem zabraných věcí stát.

VII. Nároky poškozených

77. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se svým nárokem na náhradu škody 2.335 Kč (č. l. 1128-1129 trestního spisu) odůvodněným vynaložením nákladů na hrazené služby zdravotním pojištěním. Dále se v adhezním řízení řádně a včas připojili se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy poškození pozůstalí po [jméno] [příjmení] (č. l. 1800-1805 trestního spisu), tedy dcera poškozené [jméno] [příjmení] s nárokem ve výši 750.000 Kč, syn poškozené [titul] [jméno] [příjmení] s nárokem ve výši 750.000 Kč, bratr poškozené [jméno] [příjmení] s nárokem ve výši 300.000 Kč, vnučka poškozené [jméno] [příjmení] s nárokem ve výši 200.000 Kč a vnuk poškozené [jméno] [příjmení] s nárokem ve výši 150.000 Kč. Nároky byly odůvodněny kromě shrnutí skutkové situace a odkazů na relevantní ustanovení právních předpisů a judikaturu i konkrétním a podrobným popisem vztahů jednotlivých poškozených se za vraždě [jméno] [příjmení]. Ačkoli poškození žili každý v jiné obci, než žila za vraždě, byl jejich kontakt velmi častý, a to jak osobní, tak telefonický. Děti měly se svou maminkou velmi dobré vztahy, byla pro ně oporou a mohly s ní probírat své problémy. Dceři [jméno] [příjmení] mimo to [jméno] [příjmení] pomáhala s péčí o její děti. [jméno] a [jméno] [příjmení] u babičky někdy i přespávali, někdy naopak jela [jméno] [příjmení] za nimi a hlídávala je přes noc, na což se vždy velmi těšili, dokázali si totiž společně velmi vyhrát. [jméno]

s babičkou jezdila na dovolené, na což ráda vzpomíná. [jméno] i [jméno] nesou ztrátu babičky velmi těžko, byli na ní velmi fixovaní. V den vraždy poškozené měla vnučata přijet za babičkou na víkend, neboť takto těsně před Vánoci měli naplánováno nakupování vánočních dárků a pečení cukroví. S tím, že babička už tu není, se dosud nedokáží smířit. Se svým synem [příjmení] [příjmení] podnikala [jméno] [příjmení] téměř pravidelně turistické výlety, jezdila s ním na zahraniční dovolené a do lázní. Pro bratra [jméno] [příjmení] byla [jméno] [příjmení] jediným blízkým příbuzným, pravidelně se navštěvovali, jezdili spolu na ryby, a to i do zahraničí, navíc vzhledem k tomu, že [jméno] [příjmení] žije sám, [jméno] [příjmení] se o něj starala a pomáhala mu s úklidem. Dále je v návrhu poukazováno na skutečnost, že za vraždě bylo pouze 58 let, byla tedy dosud v produktivním věku a měla ještě značnou část života před sebou. Jmenovaná přitom žila přitom jak výše uvedeno velmi aktivním způsobem života, provozovala restauraci, dokonce plánovala vdát se. Jako na další podstatnou skutečnost je poukazováno na způsob usmrcení [jméno] [příjmení] a medializace případu. Sama o osobě traumatizující ztráta blízké osoby je ještě umocněna vědomím, jak surovým a trýznivým způsobem přišel jejich blízký člověk o život, což bylo opakovaně předmětem regionální i celostátní medializace případu.

78. Kromě svědecké výpovědi [jméno] [příjmení] a výše uvedených zjištění k osobě poškozené [jméno] [příjmení] pak tvrzení poškozených dokládají čestná prohlášení jednotlivých poškozených (za [jméno] a [jméno] byla sepsána jejich matkou), ve kterých ještě podrobně popisují svůj vztah se zemřelou [jméno] [příjmení] (č. l. 1806-1810 trestního spisu). [jméno] [příjmení] v něm popsala velmi úzký, láskyplný a kamarádský vztah se svou matkou, která pro ní byla nejlepší kamarádkou, s níž si mohla povídat o všem. Označuje matku za hodnou a obětavou ženu, která rozdávala plno lásky a energie. Její ztráta je pro poškozenou zcela fatální, bolestivou a není schopná se s ní vyrovnat, i kvůli způsobu, jakým o matku přišla. [jméno] [příjmení] rovněž podrobně popsala význam babičky pro své děti, [jméno] a [jméno], které byly na svou babičku úzce fixovány a prožili spolu mnoho hezkých chvil při hlídání, nákupech, s vnučkou [jméno] [příjmení] i vařila a brala jí na dovolenou. Děti dosud nejsou schopny se vyrovnat se ztrátou své babičky. [titul] [příjmení] [příjmení] popsal intenzivní období ve vztahu se svou matkou v posledních patnácti letech, zejména úzký otevřený vztah plný sdílení, společné víkendové turistické výlety a v posledních pěti letech i společné dovolené. Jeho matka měla naplánované na několik let dopředu i společné aktivity, a chtěla se také vdát. Poškozený popisuje, jak tíživá pro něj bude ztráta matky i do budoucna. [jméno] [příjmení] popisuje podrobně ztrátu své jediné blízké příbuzné. Nikdy se neoženil a se sestrou byl v neustálém kontaktu, minimálně jednou týdně ho navštěvovala a o víkendu za ní jezdil poškozený na návštěvu do jejího bydliště. [jméno] [příjmení] dle jeho vyjádření neodmyslitelně patřila k jeho životu a jako starý mládenec přišel o posledního blízkého člověka ve svém životě.

79. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.

80. Podle § 55 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, má příslušná zdravotní pojišťovna vůči třetí osobě právo na náhradu těch nákladů na hrazené služby, které vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání této třetí osoby vůči pojišťovně.

81. K nároku poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR soud uvádí, že v hlavním líčení bylo nepochybně prokázáno, že obžalovaný se vůči poškozené [jméno] [příjmení] dopustil jednání popsaného ve výroku rozsudku, ale také to že v souvislosti s tímto jednáním

Zdravotnická záchraná služba Kraje Vysočina vykonala výjezd a prohlídku těla zemřelé, která byla pojištěncem VZP ČR. Poskytnutá lékařská péče byla uhrazena poškozenou zdravotní pojišťovnou, která má podle citovaného ustanovení § 55 zákona č. 48/1997 Sb. regresní nárok vůči obžalovanému jako osobě, která v důsledku zaviněného protiprávního jednání vůči pojištěnci zapříčinila, že pojišťovna vynaložila náklady na hrazené lékařské služby. Soud má tedy za prokázané, že poškozená v důsledku napadení obžalovaným utrpěla zranění, která byla předmětem výše popsané lékařské péče, čímž vznikla i nutnost vynaložit náklady na tuto péči ze zdravotního pojištění. Je nesporné, že poškozené pojišťovně vznikla škoda, která je rovna vynaloženým nákladům na lékařskou péči. Výše této škody je pak zřejmá z vyúčtování předloženého poškozenou a soud nemá pochyb ani o příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a vznikem škody, jelikož tuto lze dovodit již z dikce citovaného ustanovení zákona o veřejném zdravotním pojištění. Ze všech shora rozebraných důvodů soud poškozené pojišťovně přiznal nárok na náhradu škody ve výši jí uplatněného nároku.

82. Podle § 2959 zákona č. 89/2012, občanského zákoníku, při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Podle § 2957 zákona č. 89/2012, občanského zákoníku, způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

83. S ohledem na znění citované zákonné úpravy je tedy nepochybné, že je zcela na místě přiznat též poškozeným pozůstalým po [jméno] [příjmení] finanční odškodnění jako náhradu nemajetkové újmy způsobené jejich duševním utrpením způsobeným usmrcením blízkého člověka.

84. Relevantní judikatura¹ již jednotně stanovila rozhodná kritéria pro stanovení relativní náhrady, jimiž jsou zejména na straně poškozeného a osob jemu blízkých a) intenzita jejich vztahu, b) věk zemřelého a pozůstalých, c) případná existenční závislost na zemřelém a d) případné poskytnutí jiné satisfakce; na straně škůdce se pak jedná o e) postoj škůdce, f) dopad události do jeho duševní sféry, g) majetkové poměry škůdce a h) míra zavinění.

85. Pokud pak soud v dané věci hodnotil konkrétní hlediska vymezená výše uvedenou judikaturou, je třeba konstatovat následující. U všech poškozených pozůstalých lze intenzitu vztahu se zemřelou [jméno] [příjmení] považovat za mimořádně vysokou. [jméno] [příjmení] byla podle všech zjištění soudu vysoce přátelskou, vstřícnou a laskavou osobou, což se pochopitelně projeví nejvíce na vysoké kvalitě vztahů s blízkými příbuznými. Zároveň byla zemřelá v době svého úmrtí v plně produktivním věku a vysoce aktivní, což kvalitu těchto vztahů jen prohlubovalo. Intenzita vztahů s jednotlivými poškozenými pochopitelně nelze mít za zcela shodnou, především kvůli odlišným typům vztahům a věku pozůstalých. Nejintenzivnější vztah měla [jméno] [příjmení] zjevně s oběma svými dětmi, a dále se svým bratrem, a nakonec i se svými vnoučaty. Níže popsané rozdíly v násobcích stanovících základní částku náhrady nemajetkové újmy však dle názoru soudu tyto rozdíly mezi jednotlivými poškozenými vystihují v zásadě dostatečným způsobem. Bratr zemřelé byl na rozdíl od ostatních poškozených do jisté míry závislejší na zemřelé v tom, že nemá jinou blízkou osobou a zemřelá se o něj i prakticky starala, což se projevilo ve vyšším navýšení částky náhrady ve vztahu k jeho osobě. [jméno] [příjmení] je zase přibližně o sedm a půl roku mladší než jeho sestra a v době úmrtí jeho babičky mu bylo teprve necelých šest let, tyto okolnosti zase odůvodňují, že navýšení základní částky bylo v jeho případě nižší než u jeho sestry. Vzhledem k výsledku trestního řízení, kdy obžalovanému

byl uložen přísný výjimečný trest, soud dále uvažoval, zda tato skutečnost, tedy poskytnutí jiné satisfakce, naopak není důvodem pro snížení výše náhrady. Soud však dospěl k závěru, že vzhledem ke všem okolnostem daného případu tomuto tak není. Na straně škůdce jsou totiž dána kritéria, která v daném případě náhradu výrazně zvyšují. Postoj obžalovaného k následku je zcela lhostejný, přestože [jméno] [příjmení] zbavil života úmyslně. Obžalovaný kromě absence jakékoli lítosti nad svým jednáním a omluvy poškozeným neprojevil ani známky toho, že by v důsledku vlastního jednání byla jakkoli zasažena jeho duševní sféra. Jeho majetkové poměry jsou sice nicotné a obžalovaný má aktuálně prakticky nulovou možnost, že bude ještě někdy v budoucnu žít na svobodě a vydělávat dostatečné prostředky pro uhrazení přiznaných částek. Nicméně i s ohledem na výše popsané skutečnosti, neměl soud daná zjištění za důvod pro snižování náhrady, neboť vzhledem k rozhodnutí o trestu nelze mít v případě obžalovaného výši přiznané náhrady za likvidační a prakticky nijak neovlivní možnost obžalovaného vést snesitelný a lidsky důstojný život. Navíc při úvaze o tomto bodu soud za potřebné poskytnout poškozeným zadostiučinění i tím, že bude poškozený zavázán k úhradě spravedlivé částky, přestože dobytost těchto pohledávek bude zjevně mizivá. Z hlediska proporcionality je třeba připomenout, že citovaná i další relevantní judikatura se převážně zabývá úmrtími plynoucími z tragických dopravních nehod, nikoli případy úmyslného usmrcení člověka, jakož i především to, že se i dle ukládaného trestu v daném případě jedná o výjimečný případ zabití blízké osoby poškozených. V daném případě je navíc třeba pro spravedlivou náhradu odčinit i řadu okolností zvláštního zřetele hodných ve smyslu ustanovení § 2957 občanského zákoníku. Obžalovaný se však v tomto případě dopustil vůči velmi blízké osobě poškozených naprosto odpudivé sexuálně motivované vraždy se sadistickým a nekrofilním charakterem spáchané nezvykle brutálním způsobem. Jednalo se, jak již zmíněno, o jednání v přímém úmyslu, které nebylo samotnou poškozenou nijak vyprovokováno. Kromě prostého faktu, že v důsledku úmyslného jednání obžalovaného, poškození přišli o milovanou osobu, se tedy musí vyrovnat i s výše popsanými hluboce traumatizujícími skutečnostmi, které jejich duševní útrapy činí zdrcujícími a prodlužují výrazným způsobem i dobu potřebnou pro vyrovnání se s takto nesmyslnou a trýznivou ztrátou blízkého člověka. Z pochopitelných důvodů byl daný případ i široce medializován, a poškození tak mají sníženou možnost vyhnout se znepokojujícím informacím o detailech daného případu.

86. Při stanovení výše náhrad poškozeným pak soud vycházel zejména z aktuálně judikatorně používaného mechanismu, dle něhož lze považovat za základní částku náhrady modifikovatelnou s užitím zákonných a judikaturou dovozených hledisek v případě nejbližších osob (manžel, rodiče, děti) dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného. Pro sourozence jako další blízké osoby (§ 22 odst. 1 občanského zákoníku) je namísto zachovat poměr stanovený předchozí právní úpravou, podle níž byla výše odškodnění pro sourozence přibližně o jednu čtvrtinu nižší než u nejbližších osob. Tam, kde byly sourozenecké vztahy intenzivnější (například u dětí žijících společně), může se výše náhrady dostat na úroveň základu osob nejbližších. Tento mechanismu je podrobně popsán v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 12. 2. 2020, sp. zn. 7 Tdo 1485/2019, a to zejména s odkazem na rozsudek ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25 Cdo 894/2018, a potažmo pak rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2019, sp. zn. 25 Cdo 1901/2018, ze dne 29. 5. 2019, sp. zn. 25 Cdo 3111/2018, a ze dne 16. 10. 2019, sp. zn. 25 Cdo 4518/2018, a konečně i ze dne 24. 4. 2019, sp. zn. 25 Cdo 3463/2018. Trestní senát Nejvyššího soudu se v citovaném rozhodnutí s výše uvedenými závěry senátů občanskoprávního a obchodního kolegia ztotožnil a zdůraznil nutnost jednotného přístupu soudů k dané problematice. Takto nastavený mechanismus stanovení základní částky měl proto soud v dané věci za východisko k další úvaze soudu o výši náhrady ve vztahu k poškozeným [jméno] [příjmení], Ing. [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Výše průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok 2018 pak dle České statistického úřadu činila 31.885 Kč. Z uvedeného vyplývá, že základem náhrady nemajetkové újmy ve vztahu k pozůstalým dětem poškozené [jméno] [příjmení] je částka

přibližně ve výši 640.000 Kč a ve vztahu k pozůstalému bratrovi [jméno] [příjmení] částka ve výši 480.000 Kč.

87. Pokud jde o poškozené [jméno] a [jméno] [příjmení] stanovil soud základní částku náhrady obdobným mechanismem. Vycházel přitom na jedné straně z usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 7. 2019, sp. zn. 8 To 78/2019, v němž soud babičce poškozeného oproti otci a jeho družce přiznal dvoupětinovou náhradu (tedy přepočteno ekvivalent osminásobku průměrné mzdy za předchozí rok), a na druhé straně z metody Krajského soudu v Ostravě prezentované v rozhodnutích ze dne 2. 12. 2014, sp. zn. 6 To 370/2014, ze dne 23. 10. 2015, sp. zn. 6 To 404/2015, ze dne 8. 4. 2016, sp. zn. 6 To 51/2016, ze dne 26. 4. 2016, sp. zn. 6 To 122/2016, v nichž u podobných druhů vztahů byl považován za odpovídající čtrnáctinásobek mzdy za předchozí rok. Soud má v daném případě za odpovídající jako základní částku náhrady nemajetkové újmy desetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok 2018, tedy částku při nižším okraji uvedeného rozmezí. U každého z výše jmenovaných poškozených vnoučat to tedy představuje částku přibližně 320.000 Kč.

88. Při zohlednění všech výše rozvedených hledisek však má soud za to, že zejména k okolnostem mimořádné závažnosti daného případu a velice kvalitního vztahu všech poškozených se zemřelou je třeba základní částku peněžité náhrady navýšit v daném případě následujícím způsobem, aby skutečně vyvažovala duševní útrapy poškozených pozůstalých. V případě poškozených [jméno] a [jméno] [příjmení] a [titul] [příjmení] [příjmení] je na místě dle názoru soudu navýšení o 50 %, u poškozeného [jméno] [příjmení] (vzhledem k jeho nízkému věku, a tím i o něco nižší intenzitě vztahu se zemřelou) o 40 % procent a u poškozeného [jméno] [příjmení] (vzhledem k určité odkázanosti na osobu zemřelé) o 60 %. Na místě by tedy bylo na odčinění duševní útrap jako peněžitou náhradu vyvažující plně jejich utrpení přiznat po oběma dětem [jméno] [příjmení] částku 960.000 Kč, [jméno] [příjmení] částku 768.000 Kč, [jméno] [příjmení] částku 480.000 Kč a [jméno] [příjmení] částku 448.000 Kč.

89. Poškození, jak výše uvedeno, požadovali ve všech případech částky nižší, než jsou ty, které má ze shora uvedených důvodů za odpovídající soud. Soud však byl návrhy učiněnými poškozenými v tomto směru vázán, a nemohl jim tedy přiznat více, než požadovali. Vzhledem k těmto skutečnostem soud přiznal na náhradě nemajetkové újmy poškozené [jméno] [příjmení] částku 750.000 Kč, poškozenému [titul] [jméno] [příjmení] částku 750.000 Kč, poškozenému [jméno] [příjmení] částku 300.000 Kč, poškozené [jméno] [příjmení] částku 200.000 Kč a poškozenému [jméno] [příjmení] částku 150.000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře k Vrchnímu soudu v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor, 2. října 2020

Mgr. Ondřej Kubů
předseda senátu